

دوره ۶ - شماره ۱۴ - بهار ۱۴۰۲

اقدامات نهادهای بین المللی و حمایت از حقوق کودکان در شرایط ناشی از همه گیری کووید ۱۹

مصطفی فضالی، سکینه رضایی

عوامل خشونت در خانواده از منظر قرآن

علی محمدی جورکوبه

تأمین مالی داوری بین المللی توسط شخص ثالث

محمد مهدی اسدی

مطالعه تطبیقی رویکرد فقه اسلامی و حقوق بشردوستانه در حمایت از حقوق کودکان در جنگ

میثم نوروزی، مهدی اسکندری خوشگو، ساناز ابوالقاسمی

چالش های جایگزین تعقیب کیفری در ایران و ایالات متحده آمریکا

امین امیریان فارسانی

اصول و قواعد حاکم بر معاملات بورس اوراق بهادار

سیدعلی قائم منش

بررسی اختلاف حقوق مسلمان و کافر با مسئله کرامت انسانی

شقایق عامریان، محمدرضا کیخا

تاملی در سیاست جنایی و تقنینی ایران در قبال تشهیر متهمان با نگاهی بر فقه و اسناد بین المللی

علی پایدارفرد، جواد نادری عوج بغزی، احمدرضا امتحانی

گذری بر مالکیت اموال غیرمادی غیرفکری در حقوق ایران

مریم طاهری سرتشنیزی

بازکاوی مبانی فقهی ایقاع یا عقد بودن ابراء در فقه مذاهب اسلامی

مرتضی رحیمی، علی محمودی کاکونی

سیاست جنایی تقنینی ایران در قبال نقض حقوق شهروندی توسط پلیس سایبری

محمد خورشیدی اطهر

نقد و ارزیابی سیاست جنایی کنشی (پیشگیرانه) از فساد اداری در نظام کیفری ایران

رستم علی اکبری، سعید احمدی، ایرج مروتی، بهنام کریمی

سیاست کیفری افتراقی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده آمریکا در جرائم علیه امنیت و آسایش عمومی

یاسر شاکری

Third-Party Funding in International Arbitration (TPF)

تأمین مالی داوری بین‌المللی توسط شخص ثالث

Mohammad Mahdi Asadi

PhD student in international trade and investment law,
Faculty of Law, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

محمد مهدی اسدی

دانشجوی دکتری حقوق تجارت و سرمایه‌گذاری بین‌المللی، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

law_asadi@yahoo.com

Abstract

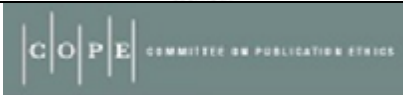
Third-party funding in international arbitration (TPF), as one of the methods of funding arrangements for international arbitration is an emerging phenomenon whose use is rapidly increasing, it plays a very important role in the development and expansion of international arbitration, and it has also challenged national legislators. This phenomenon has gradually attracted the attention of the arbitration community and as an undeniable and important fact, along with the expansion, different aspects of it are revealed. In less than a decade, TPF has entered the main stage of the international commercial arbitration market. On the one hand, "TPF" puts many bankrupt companies or small and medium-sized companies and even many large companies in a position where they can pursue their lawsuits in international arbitration authorities without financial worries; And on the other hand, it gives many investors an opportunity to use their funds in such a new business after experiencing the global financial crisis of 2008, which is not dependent on the functioning and profitability of financial markets or capital such as stocks. The development and expansion of any phenomenon first of all requires its cognition. It is expected that reading this article will help to understand this concept in Iran's legal system. No matter how much the use of "TPF" in international arbitration develops and expands, this issue will cause the expansion and development of arbitration. For this reason, this phenomenon has been introduced as the most important factor in the development of international arbitration in the world in the coming years.

Keywords: "TPF", Increase in Demand, Status of "TPF" in Legal Systems, Counselor.

چکیده

تأمین مالی داوری بین‌المللی توسط شخص ثالث (موسوم به «تی پی اف») به‌عنوان یکی از روش‌های تأمین مالی داوری بین‌المللی پدیده‌ای نوپهور است که استفاده از آن به سرعت در حال افزایش است، نقش بسیار مهمی را در توسعه و گسترش داوری بین‌المللی ایفاء می‌نماید و قانون‌گذاران ملی را نیز به چالش کشیده است. این نهاد نوپهور به تدریج مورد توجه و استقبال جامعه داوری قرار گرفته و به‌عنوان یک واقعیت انکارناپذیر و مهم، هم‌زمان با گسترش، روز به روز جنبه‌های مختلفی از آن آشکار می‌شود. در کمتر از یک دهه، «تی پی اف» به صحنه اصلی بازار داوری تجاری بین‌المللی وارد شده است. «تی پی اف» از یک‌سو بسیاری از اشخاص همچون شرکت‌های ورشکسته یا شرکت‌های کوچک و متوسط و حتی بسیاری از شرکت‌های بزرگ را در موقعیتی قرار می‌دهد که بتوانند دعوی خود را در مراجع داوری بین‌المللی بدون دغدغه مالی طرح نمایند؛ و از سوی دیگر هم به سرمایه‌گذاران زیادی فرصت می‌دهد تا پس از تجربه بحران بازار جهانی سال ۲۰۰۸ سرمایه‌های خود را در چنین کسب‌وکار جدیدی به کارگیرند که وابسته به کارکرد و سوددهی بازارهای مالی یا سرمایه‌ای همچون سهام نباشد. توسعه و گسترش هر پدیده در درجه اول مستلزم شناخت آن توسط جامعه هدف است. با توجه به استفاده روزافزون از تأمین مالی داوری بین‌المللی توسط شخص ثالث و نقش پراهمیتی که این نهاد می‌تواند در تقویت جایگاه داوری ایفاء نماید، تبیین «تی پی اف»، امری ضروری است. هدف از این مقاله توصیفی-تحلیلی، تبیین «تی پی اف» از زوایای مختلف است. انتظار می‌رود مطالعه این نوشته به شناخت این مفهوم در نظام حقوقی ایران کمک نماید. به هر میزان استفاده از «تی پی اف» در داوری بین‌المللی توسعه و گسترش پیدا نماید، این موضوع سبب گسترش و توسعه داوری خواهد شد. به همین دلیل این پدیده به‌عنوان مهم‌ترین عامل توسعه داوری بین‌المللی در سطح جهان طی سال‌های آینده معرفی شده است.

واژگان کلیدی: «تی پی اف»، افزایش تقاضا، وضعیت «تی پی اف» در نظام‌های حقوقی، مشاور حقوقی.

<p>ارجاع: اسدی، محمدمهدی؛ (۱۴۰۲)، تأمین مالی داوری بین‌المللی توسط شخص ثالث، تمدن حقوقی، شماره ۱۴.</p>
<p>Copyrights: Copyright for this article is retained by the author (s) , with publication rights granted to Legal Civilization. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (http://creativecommons.org/licenses/by/4.0) , which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.</p>
 <p>CC BY-NC-SA</p>
 <p>COPE COMMITTEE ON PUBLICATION ETHICS</p>

مقدمه

نظام حل و فصل اختلافات تجاری و سرمایه‌گذاری بین‌المللی طی سال‌های اخیر شاهد پیدایش یک نهاد جدید با عنوان تأمین مالی داوری بین‌المللی توسط شخص ثالث (به اختصار «تی پی اف»)^۱ بوده است. با گذشت زمان استفاده از این نهاد سرعت گرفته و در حال گسترش در کشورهای مختلف است (Von Goeler, 2016, 1). گسترش استفاده از این نهاد در کنار توجه به چالش‌های اساسی پیرامون آن نقش بسیار مهمی در توسعه و گسترش داوری دارد. پیش از ظهور «تی پی اف» مدل‌های مختلف تأمین مالی داوری بین‌المللی از جمله تأمین مالی وکیل، بیمه، وام و واگذاری یا فروش دعوا وجود داشته است. بعد از پیدایش «تی پی اف» نیز تنوعی از مدل‌های تأمین مالی ارائه شده است. در این زمینه می‌توان به تأمین مالی پرتفوی، تأمین مالی شرکتی، تأمین مالی فراتر از تأمین هزینه‌های حقوقی و تأمین مالی سهام اشاره نمود. تنوع تأمین‌کنندگان و متقاضیان تأمین مالی منجر به مجموعه گسترده‌ای از مدل‌های تأمین مالی داوری بین‌المللی شده است.^۲ تأمین مالی داوری بین‌المللی توسط شخص ثالث که نقطه تمرکز و موضوع این نوشته را تشکیل می‌دهد، جدیدترین روش تأمین مالی داوری بین‌المللی است که ویژگی اصلی و متمایز آن تأمین مالی دعواست که شخص تأمین مالی‌کننده ثالث صرفاً در صورت موفقیت شخص تأمین مالی شده در دعوا استحقاق دریافت مبلغ مورد توافق را دارد.

برخی از مدافعین «تی پی اف»، دسترسی طرف‌های ضعیف و کم‌درآمد به عدالت در مواجهه با هزینه‌های رو به افزایش داوری را یکی از مزایای مهم این شیوه می‌دانند (Choi, 2016, 884). البته چنین ادعایی شاید تا حدی غلوآمیز باشد زیرا تأمین‌کنندگان ثالث اصولاً دعاوی را تأمین مالی می‌کنند که احتمال موفقیت در آن

1- Third Party Funding in International Arbitration (TPF)

۲- بررسی انواع مدل‌های تأمین مالی داوری بین‌المللی موضوع مطالعه مستقل دیگر خواهد بود.

بالا باشد یا حداقل در صورت عدم موفقیت آن هزینه سنگینی را متحمل نشوند. در کنار مزایایی که این نهاد جدید برای بازیگران آن دارد مشارکت یک تأمین‌کننده ثالث با تخصص تجاری (با توجه بیشتر به خطرات احتمالی و مزایای داوری) می‌تواند باعث گردد تا داوری به صورت تخصصی‌تر انجام شود.

به‌رغم مزایای فراوان «تی پی اف» که تنها به بخشی از آن‌ها اشاره شد، نگرانی‌هایی نیز در خصوص استفاده از آن وجود دارد. یکی از نگرانی‌ها کنترل شخص ثالث بر داوری و تأثیرگذاری بر فرایند رسیدگی است به‌گونه‌ای که حتی گاه ممکن است مانع از حصول سازش میان طرفین اختلاف گردد. نگرانی دیگر این است که موجب افزایش تعداد دعاوی شده و مشکلاتی را برای داوری و دستگاه قضایی به وجود می‌آورد (Booheris, 2015, 12). نگرانی عمده در ارتباط با «تی پی اف» بی‌توجهی به چالش‌های اساسی پیش روی این نهاد است. این مفهوم جدید به‌عنوان یک نهاد نوظهور همانند هر پدیده مشابه با چالش‌های جدی حقوقی، اخلاقی و مالی مواجه است و بی‌توجهی به این چالش‌ها می‌تواند نهاد موفق داوری را تهدید نماید که البته این مسئله موضوع بحث مقاله حاضر نبوده و خود نیازمند بررسی جداگانه است (اسدی و بهمنی، ۱۴۰۰، ۹۶).

توسعه و گسترش هر پدیده در درجه اول مستلزم شناخت آن توسط جامعه هدف است. با توجه به استفاده روزافزون از تأمین مالی داوری بین‌المللی توسط شخص ثالث و نقش پراهمیتی که این نهاد می‌تواند در تقویت جایگاه داوری ایفاء نماید، تبیین «تی پی اف» امری ضروری است. هدف از این نوشته، تبیین «تی پی اف» از زوایای مختلف است. انتظار می‌رود مطالعه حاضر به شناخت این مفهوم در نظام حقوقی ایران کمک نماید.^۳ این مقاله در پنج مبحث ابتدا به تعریف «تی پی اف» می‌پردازد و در ادامه عوامل افزایش تقاضا برای «تی پی اف»، بررسی کلی وضعیت «تی پی اف» در حوزه‌های قضایی مختلف، بازیگران مختلف حاضر در این عرصه و نهایتاً نقش و وظایف کلی مشاور حقوقی را مورد بررسی قرار خواهد داد.

۱- تعریف تأمین مالی داوری بین‌المللی توسط شخص ثالث

علیرغم رشد روزافزون «تی پی اف»، تعریف آن و یا حتی اینکه آیا این مفهوم قابل تعریف است محل بحث و جدل قرار دارد.^۴ چندین دلیل را می‌توان برای دشواری تعریف ذکر کرد: شباهت، هدف و کارکرد مشترک «تی پی اف» با دیگر اشکال موجود از پیش تأمین مالی است. در این زمینه می‌توان به قراردادهای

۳- بررسی اعتبار قرارداد تأمین مالی داوری توسط شخص ثالث در نظام حقوقی ایران نیازمند مطالعه مستقل با همین عنوان می‌باشد.

۴- نک:

حق الزحمه احتمالی،^۵ بیمه‌های «سنتی»، «پیش از رویداد»^۶ و «پس از رویداد»^۷ (از لحاظ اهداف و کارکرد) اشاره نمود. همچنین، تعریف «تی پی اف» به این دلیل دشوار است که مجموعه گسترده‌ای از مدل‌های تأمین مالی وجود دارد که به سرعت در حال تکامل می‌باشند. تأمین مالی ممکن است از طریق بدهی یا سهام شرکتی یا از طریق ابزارهای اجتناب از ریسک یا انتقال کامل دعاوی شکل‌دهی شود. اخیراً تأمین مالی شرکت حقوقی و تأمین مالی پرتفوی نیز ظهور یافته است که این امر می‌تواند چالش‌های عملی دیگری را برای تعریف ایجاد نماید.^۸ بنابراین افزایش تعداد سرمایه‌گذاران و مدل‌های تأمین مالی باعث بروز مشکلاتی در خصوص چگونگی تعریف «تی پی اف» شده است.

سؤالی که در خصوص تعریف «تی پی اف» مطرح می‌شود این است که آیا مبنای تعریف بایستی بر فعالیت‌های مدرن سرمایه‌گذاری بدون حق رجوع به شخص تأمین مالی شده تمرکز داشته باشد، یا باید یک تعریف گسترده را در نظر گرفت که نه تنها مدل‌های بدون امکان رجوع به شخص تأمین مالی شده بلکه دیگر اشکال تأمین مالی را که از لحاظ مفهومی یا کارکردی مشابه با (یا دارای عملکردی یکسان با) جایگزین‌های موجود در این بازار هستند مدنظر قرار دهد. نکته حائز اهمیت این است که تعریف «تی پی اف» نباید خیلی محدود به یک حالت خاص باشد و نه آن قدر وسیع که شامل تعداد زیادی از روش‌های تأمین مالی دعوا گردد. در ادامه تعریف‌های صورت پذیرفته از «تی پی اف» در اسناد و نوشته‌های مختلف مورد مطالعه قرار می‌گیرد و در انتها تعریف مورد نظر بیان خواهد شد.

در اصلاحیه قانون مدنی سنگاپور^۹ قرارداد «تی پی اف» به صورت زیر تعریف شده است: «توافق یک طرف

۵- برای نمونه، قانون داوری و میانجیگری هنگ کنگ (قانون اصلاحیه) بعد از توضیحاتی که در مورد «تی پی اف» در بخش‌های ۹۸k تا ۹۸n ارائه می‌کند، در بخش ۹۸o این قانون تصریح دارد که این اصلاحات در قانون هنگ کنگ در مورد تأمین مالی یکی از طرفین توسط وکیل صدق نمی‌کند.

6- BTE Insurance

7- ATE Insurance

۸- یک دلیل برای پیچیدگی بیشتر تأمین مالی شرکت حقوقی و تأمین مالی پرتفوی این است که یک مجموعه (یا پرتفوی) از پرونده‌ها را می‌توان برای دریافت منابع مالی مشخص کرد درحالی‌که یک پرتفوی دیگر می‌تواند مبنای بازگشت سرمایه یا وثیقه سرمایه شخص سرمایه‌گذار باشد. به علاوه، این امکان نیز وجود دارد که پرتفوی‌های پرونده‌های تأمین مالی شده، تأمین مالی دوباره شوند، به این معنا که یک تأمین‌کننده مالی ثالث دوم (یا چندین سرمایه‌گذار دیگر) می‌تواند در یک پرتفوی یا دسته‌ای از پرونده‌های یک سرمایه‌گذار دیگر سرمایه‌گذاری کند.

۹- به نظر می‌رسد تاکنون تنها دو دولت سنگاپور و هنگ کنگ با پذیرش «تی پی اف»، اقدام به قانون‌گذاری و در نتیجه تعریف «تی پی اف» نمودند.

یا یک طرف بالقوه دعوا با یک تأمین‌کننده مالی ثالث برای تأمین مالی تمام یا بخشی از هزینه‌های رسیدگی در قبال سهم یا منفعت دیگری در عواید یا عواید بالقوه رسیدگی که طرف یا طرف بالقوه ممکن است دریافت کند.^{۱۰} در قانون اصلاح قانون داوری و میانجیگری هنگ‌کنگ، مشابه با سنگاپور، «تی پی اف» و قرارداد «تی پی اف» مفاهیم تعریف شده هستند، ولی هنگ‌کنگ به شکل مجزا «تأمین مالی شخص ثالث» را تعریف می‌کند. قانون هنگ‌کنگ در تعریف «تی پی اف» بیان می‌دارد: «تی پی اف» عبارت است از ارائه منابع مالی برای یک داوری تحت یک قرارداد تأمین مالی؛ به شخص تأمین مالی شده؛ توسط تأمین‌کننده مالی ثالث؛ و در قبال دریافت منافع مالی صرفاً در صورت موفقیت در دعوا.^{۱۱} راهنمای کانون وکلای بین‌المللی در خصوص تعارض منافع^{۱۲} تعریفی از تأمین‌کنندگان مالی ارائه کرده است. به‌طور خاص، استاندارد عمومی (b) 6 شامل این الزام است که داوران روابط زیر را افشاء نمایند: «... مستقیم یا غیرمستقیم، ... یا بین داور و هر فرد یا نهاد دارای منفعت اقتصادی مستقیم در رأیی که قرار است در داوری صادر شود یا دارای وظیفه جبران خسارت به یک طرف مطابق رأی نهایی داوری است». تبیین و توضیح استاندارد عمومی (b) 6 «تأمین‌کننده مالی ثالث» را به این صورت تعریف می‌کند: «... هر فرد یا نهادی که در حال ارائه منابع مالی یا دیگر حمایت‌های مادی برای اقامه دعوا یا دفاع در یک پرونده بوده و دارای منفعت اقتصادی مستقیم در (یا دارای وظیفه جبران خسارت به یک طرف برای) رأیی باشد که قرار است در داوری صادر شود». با مطالعه این دو تعریف در کنار هم که به نظر می‌رسد هدف هم این بوده که این دو باهم خوانده شوند، تعریف موجود در استاندارد عمومی (b) 6 توسط عبارات اضافی در تعریف موجود در تبیین (b) 6 محدود شده است.

عده‌ای معتقدند این الزام (وجود یک منفعت اقتصادی مستقیم)، باعث می‌شود نتوان این تعریف را برای بیمه «پیش از رویداد» یا «پس از رویداد» اعمال نمود. عده‌ای دیگر بر این باورند که این تحلیل بیش‌ازاندازه شکلی و

10- Civil Law (Amendment) Act 2017, no.2 of 2017, section 5B (10)

در موافقتنامه حمایت از سرمایه‌گذاری بین اتحادیه اروپا و سنگاپور، علاوه بر تأمین مالی در قبال یک سهم، با منفعت دیگری در عواید یا عواید بالقوه رسیدگی که طرف دعوا ممکن است دریافت کند، به شکل هبه یا مبلغ اهدایی نیز اشاره شده است. نک:

EUSIPA, 21 November 2019, Article 3.1 (F).

در موافقتنامه تجارت آزاد کانادا و شیلی، «تی پی اف» تأمین مالی تمام یا بخشی از هزینه‌های رسیدگی یکی از طرفین دعوا توسط شخص ثالث به شکل هبه یا مبلغ اهدایی یا در قبال دریافت پاداش (وابسته به نتیجه دعوا) است. نک:

CCFTA, 5 February 2019, Article G-23 bis.

11- arbitration and mediation legislation (third party funding) (amendment) ordinance 2017, 98G.

12- IBA Guidelines on Conflicts of Interest in International Arbitration, Adopted by resolution of the IBA Council on Thursday 23 October 2014.

براساس تعریفی مضیق است.^{۱۳} دیدگاه اول براساس این مشاهده است که بیمه‌گران «پیش از رویداد» و «پس از رویداد» دارای ادعای مستقیم نسبت به عواید ناشی از رأی پرونده نیستند به نظر دیدگاه قابل قبول تری می‌باشد.^{۱۴} در تعریف مرکز داوری و میانجیگری اتاق بازرگانی برزیل - کانادا آمده است:^{۱۵} «تی پی اف» یعنی این که یک فرد حقیقی یا حقوقی که طرف رسیدگی داوری نیست، منابع مالی (کامل یا بخشی) در اختیار یکی از طرفین قرار می‌دهد تا وی قادر به پرداخت هزینه‌های داوری شود و در قبال این کار بخش یا درصدی از هر نوع عایدی که از رأی پرونده حاصل شود دریافت نماید.^{۱۶} یادداشت راهنمای ۲۰۲۱ اتاق بازرگانی بین‌المللی برای افشای تعارض منافع توسط داوران بیان می‌کند: داوران هنگام ارزیابی این مسئله که دست به افشاء بزنند یا خیر باید «روابط بین داوران و همین‌طور روابط با هر نهاد دارای منفعت اقتصادی مستقیم در دعوا یا تکلیف برای جبران خسارت به یک طرف مطابق رأی صادره را نیز براساس شرایط هر پرونده مدنظر قرار دهند».^{۱۷} مرکز داوری هنگ‌کنگ کمیسیون داوری اقتصادی و تجاری بین‌المللی چین^{۱۸} دستورالعمل راهنمایی را برای «تی پی اف»، صادر نموده است (Rogers, 2016). در این دستورالعمل، «تی پی اف» این‌گونه تعریف شده است: «تی پی اف» (سرمایه‌گذاری) زمانی رخ می‌دهد که یک شخص یا نهاد ثالث حرفه‌ای (تأمین‌کننده مالی) منابع مالی یا دیگر حمایت‌های مادی را به یکی از طرفین داوری (طرف تأمین مالی شده) ارائه می‌دهد و دارای منفعت اقتصادی مستقیم در رأی است که در داوری صادر می‌شود.^{۱۹}

انجمن تأمین‌کنندگان مالی دادرسی انگلستان و ولز^{۲۰} در تعریف خود از «تأمین مالی دادرسی»^{۲۱} بیان

13- Report of the ICCA-Queen Mary Task Force on Third- Party Funding in International Arbitration, the ICCA Reports, No. 4, Published by the International Council for Commercial Arbitration, April 2018, pp. 63-64.

۱۴- اغلب قواعد سازمانی (جز چند استثناء) شامل مقرره‌ای که به شکل آشکار به تعریف یا تبیین «تی پی اف» بپردازند نیست. نک:

SIAC, Practice Note, Administered Cases under the arbitration rules of the Singapore International Arbitration Center, On Arbitrator Conduct in Cases Involving External Funding, PN—01/17, Mar. 31, 2017; SIAC Investment Arbitration Rules, 2017; SI Arb Guidelines for Third Party Funders, Singapore Institute of Arbitrators, 18 May 2017.

همچنین نک: Blog. 2016, Goldsmith& Melchionda,

15- CAM-CCBC

16- Recommendations regarding the existence of third-party funding in arbitrations administered by CAM-CCBC, AR 18/2016, 20 July 2016, Article 1.

17- ICC Note to Parties and Arbitral Tribunals on the Conduct of the Arbitration under the ICC Rules of Arbitration, 01 January 2021, p. 6, at para. 27; Goldsmith, 2016, Ibid.

18- CIETAC HKAC

19- CIETAC HKAC, “Guidelines for Third Party Funding in Arbitration”, 23 May 2016, para. 1.2.

20- ALF

21- litigation funding

می‌کند: «تأمین مالی دادرسی وضعیتی است که در آن، یک شخص ثالث، منابع مالی را برای امکان‌پذیری پرونده‌های پرهزینه دادرسی یا داوری تأمین می‌کند. خواهان تمام یا بخشی از منابع مالی (موردنیاز) برای پوشش هزینه‌های حقوقی خود را از یک تأمین‌کننده مالی دادرسی تجاری خصوصی که هیچ منفعت مستقیمی در رسیدگی‌ها ندارد دریافت می‌کند. در مقابل، اگر این شخص در پرونده برنده شود، تأمین‌کننده مالی یک سهم توافق شده از عواید دعوا را دریافت خواهد نمود. اگر پرونده ناموفق باشد سرمایه‌گذاری تأمین‌کننده مالی از دست‌رفته و خواهان هیچ دینی نخواهد داشت».^{۲۲} این تعریف مشابه با نسخه‌های قدیمی راهنمای منتشرشده در سال‌های ۲۰۱۱، ۲۰۱۴ و ۲۰۱۶ است.^{۲۳} قابل توجه این که مشابه با تعریف قانون‌گذار سنگاپور، این تعریف محدود به سرمایه‌گذاران تجاری است. این تعریف اصولاً تنها به تأمین مالی پرونده واحد بدون حق رجوع به شخص تأمین مالی شده اشاره دارد. در نسخه ژانویه ۲۰۱۸^{۲۴} نیز تعریف مشابه با تعریف نسخه‌های ۲۰۱۱، ۲۰۱۴ و ۲۰۱۶ بیان شده است.

گزارش‌نهایی کارگروه شورای بین‌المللی داوری تجاری-دانشگاه کوئین مری، با توجه به دامنه مدل‌های موجود تأمین مالی شخص ثالث و این احتمال که مدل‌های جدید همچنان به وجود آمده و شکوفا شوند، تعریف گسترده‌ای از «تی پی اف» ارائه کرده است: «عبارت «تی پی اف» به قرارداد یک‌نهاد اشاره دارد که طرف اختلاف نیست و براساس آن، به یک طرف (دعوا)، وابسته آن طرف، یا شرکت حقوقی آن طرف (موکل)، خدمات زیر را ارائه می‌کند: ارائه منابع مالی یا دیگر انواع حمایت مالی به منظور تأمین مالی بخشی یا همه هزینه‌های رسیدگی‌ها، به صورت موردی یا به‌عنوان بخشی از یک مجموعه مشخص از پرونده‌ها و؛ این تأمین مالی در مقابل استرداد بسته به نتیجه دعوا، یا از طریق یک هدیه یا در قبال پرداخت حق بیمه انجام می‌شود» (The ICCA Reports, 2018, 50). عناصر کلیدی این تعاریف عبارت‌اند از فرد یا نهادی که طرف اختلاف نیست؛ ارائه منابع مالی یا حمایت مالی و؛ در مقابل استرداد که وابسته به نتیجه دعوا است؛ یا به‌عنوان هدیه؛ یا در قبال حق بیمه ارائه می‌شود. در نتیجه، تعریف «تی پی اف» هر شخص ثالثی را که منابع مالی یا حمایت مالی برای داوری ارائه می‌کند دربرمی‌گیرد (The ICCA Reports, 2018, 51).

22- Litigation finance, What is litigation funding?

<https://associationoflitigationfunders.com/litigation-finance/>.

23- Code of Conduct for Litigation Funders, ALF, November 2011; Article (2), November 2014, Article (2); and November 2016, Article (2).

به این دلیل که این راهنما اصولاً به «تأمین مالی دادرسی» اشاره می‌کند، حتی اگر آن تعریف شامل داوری باشد مربوط به رسیدگی‌های داخلی است.

24- Ibid, January 2018, Article 2.

پیش‌نویس موافقتنامه تجارت آزاد بین اتحادیه اروپا و ویتنام اولین توافق سرمایه‌گذاری است که به «تی پی اف» اشاره نمود و تلاش کرد تا مقرراتی برای آن تعیین نماید. به‌طور خاص، ماده دوم پیش‌نویس توافق تجارت آزاد بین اتحادیه اروپا و ویتنام بیان می‌کند: «تی پی اف» به معنای ارائه هر نوع منابع مالی توسط شخص حقیقی یا حقوقی که طرف اختلاف نیست. تأمین‌کننده ثالث وارد قرارداد با یکی از طرفین اختلاف می‌شود تا تمام یا بخشی از هزینه‌های رسیدگی‌ها را در قبال استرداد مبتنی بر نتیجه دعوا، یا به شکل هبه یا مبلغ اهدایی ارائه نماید.^{۲۵} تعریف مذکور نهایتاً در موافقتنامه حمایت از سرمایه‌گذاری بین اتحادیه اروپا و ویتنام قرار گرفت.^{۲۶}

تعریف بالا، مشابه با تعریف مذکور در پیشنهاد اتحادیه اروپا برای حمایت از سرمایه‌گذاری و حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری تحت پیمان تجارت آزاد بین اتحادیه اروپایی و امریکا است. در همین راستا، ماده اول بخش سوم بیان می‌کند: «تی پی اف» به معنای ارائه هر نوع منابع مالی توسط یک شخص حقیقی یا حقوقی است که طرف اختلاف نیست ولی وارد قرارداد با یکی از طرفین اختلاف می‌شود تا بخشی یا تمام هزینه‌های رسیدگی‌ها را در قبال استرداد مبتنی بر نتیجه دعوا، یا به شکل هبه یا مبلغ اهدایی تقبل نماید.^{۲۷}

به شکل مشابه، نسخه اصلاحی توافقنامه جامع تجاری و اقتصادی بین کانادا و اتحادیه اروپا از یک تعریف صریح «تی پی اف» استفاده نموده است. ماده ۸.۱ بیان می‌کند: «تی پی اف» به معنای ارائه هر نوع منابع مالی توسط یک شخص حقیقی یا حقوقی که طرف اختلاف نیست ولی وارد قراردادی با یکی از طرفین اختلاف می‌شود تا بخشی یا تمام هزینه‌های رسیدگی‌ها را یا از طریق هدیه یا هبه یا در قبال استرداد مبتنی بر نتیجه دعوا تقبل نماید.^{۲۸}

در آثار و نوشته‌های نویسندگان،^{۲۹} برخی یک تعریف محدود برای «تی پی اف» برگزیده‌اند و عده دیگر دست به یک تعریف گسترده‌تر زده‌اند. آن‌هایی که از یک تعریف محدود برای «تی پی اف» استفاده می‌کنند اغلب تعریف خود را به تأمین مالی پرونده‌های داوری توسط تأمین‌کنندگان مالی تخصصی غیرمرتبط با دعوا محدود می‌کنند که منابع مالی را در قبال یک سود بالقوه ارائه می‌نمایند.^{۳۰} لیسابنچ نیوولد^{۳۱} و ویکتوریا شانون ساهانی^{۳۲}، «تی

25- EVFTA (draft), January 2016, Article 2 of Chapter 8.

26- EVIPA, signed on 30 June 2019, Chapter 3, Section A, Article 3.28 (i).

27- European Union's proposal for Investment Protection and Resolution of Investment Disputes under TTIP, dated 12 November 2015, Article 1 of Section 3.

28- CETA, Signed 30 October 2016, Article 8.1.

۲۹- برای مشاهده سایر تعاریف نک:

Bowman, & Hurford & Khouri, 2011, 3; Trusz, 2013, 1654; Pardau, 2011, 65-66; Shannon Sahani, 2016, 392-393.

۳۰- نک:

Kalicki, & Endicott, & Giraldo-Carrillo, 2012, Blog; Harfouche & Searby 2013, 10; éLvy, &

پی اف» را به این صورت تعریف می کنند: «یک روش تأمین مالی است که به واسطه آن، نهادی که طرف یک اختلاف خاص نیست، هزینه های حقوقی یک طرف دعوا را تأمین می کند، یا متعهد به پرداخت مبلغ مذکور در مفاد رأی صادره علیه وی یا انجام هر دو این موارد می شود. توافق بین تأمین کننده مالی و طرف تأمین مالی شده همچنین ممکن است شامل پرداخت هزینه های وکیل طرف دیگر باشد (در صورتی شکست در دعوا یا تصمیم مرجع رسیدگی کننده)» (Smith & Wesolowski, 2017, 2).^{۳۳} ویلم فان بوم^{۳۴}، تعریفی دیگر از تی پی اف ارائه می دهد: «قرارداد بین خواهان و شخص ثالث است. تأمین کننده مالی ثالث بخش های خاصی از هزینه های داوری خواهان را بر عهده می گیرد. در مقابل خواهان بخشی از عواید رأی یا موافقت نامه سازش را با تأمین کننده مالی تسهیم می کند. تأمین کننده مالی در صورت شکست دعوا حقی نسبت به استرداد ندارد. به علاوه، تأمین کننده مالی ممکن است بپذیرد که (به طور کامل یا جزئی) هزینه های طرف مقابل را جبران نماید» (Van Boom, 2011, 25).

در بستر دادرسی قضایی، لرد جکسون^{۳۵} اشاره می کند که تأمین مالی شخص ثالث عبارت است از: «تأمین مالی دادرسی توسط طرفی که (معمولاً) دارای منفعت قبلی در دادرسی نیست. تأمین کننده مالی مبلغ توافق شده خود در قرارداد را از عواید دریافتی در نتیجه دادرسی (اغلب به صورت درصدی از مقدار کسب شده) دریافت خواهد کرد؛ تأمین کننده مالی حقی برای دریافت مبلغ در صورت شکست دعوا نخواهد داشت» (Jackson, 2009). در تعریف دیگر: «سیستمی که از طریق آن هزینه های داوری یکی از طرفین توسط یک شخص ثالث به صورت کامل یا جزئی پرداخت می شود. در صورت پیروزی در دعوا شخص تأمین کننده مالی معمولاً براساس توافق انجام شده از قبل درصدی از عواید رأی را دریافت می کند. با این حال، سرمایه گذاری شخص ثالث یک وام بدون قابلیت رجوع است و در صورت شکست در دعوا، صاحب دعوی اجباری برای استرداد مبلغ دریافتی به تأمین کننده مالی ندارد» (Osmanoglu, 2015, 330).

برخی نویسندگان تعاریف گسترده ای را برای «تی پی اف» ارائه کرده اند که شامل سایر قراردادهای تأمین مالی هم می شود. بنابراین، بعضی آن را به عنوان «هر قراردادی که در آن پرداخت تحت قرارداد مرتبط با عواید رسیدگی است» (Scherer & Goldsmith & Fléchet, 2012, 209). توصیف کرده اند. در حالی که این تعریف به نظر شامل توافقات حق الزحمه احتمالی و کلا و قراردادهای بیمه نیز می شود. باید در نظر داشت که

Bonna 2013, 78; Affaki, 2013, 11.

31- Lisa Bench Nieuwveld

32- Victoria Shannon Sahani

Steinitz, 2011, 1275-1276. نک: ۳۳-

34- Willem van Boom

35- Lord Jackson.

این توافقات دارای ذی‌نفعان متفاوتی هستند و مقررات جداگانه‌ای برای آن‌ها وجود دارد. در یک تعریف گسترده برای «تی پی اف» بیان شده است: «در گسترده‌ترین تعریف، «تی پی اف» عبارت است از تأمین مالی هزینه‌های اقامه یا دفاع از یک دعوا توسط طرفی که خود طرف داوری نیست. این نهاد شامل تأمین مالی توسط بیمه‌گران از قبیل بیمه‌گران «پیش از رویداد» و مسئولیت که معمولاً حامی طرفین در داوری‌های تجاری هستند نیز می‌شود» (Clanchy, 2016, 56).

نویسندگان که تعریف گسترده‌ای از «تی پی اف» ارائه داده‌اند علت را تسهیل مطالعه نظام‌مند گزینه‌های تأمین مالی که از لحاظ کارکردی مشابه هستند و همین‌طور به‌منظور به دست آوردن دیدگاه‌ها و توصیه‌های عادلانه و منطقی بیان می‌کنند.^{۳۶} به‌رحال ارائه یک تعریف از «تی پی اف» به‌نحوی که شامل انواع مختلف مدل‌های تأمین مالی که دارای مفهوم و قواعد خاص حاکم بر خود هستند نمی‌تواند دقیق و قابل‌پذیرش باشد. خانم کاترین راجرز^{۳۷} تعریف زیر را برای «تی پی اف» در نظر گرفته است: «تی پی اف» را می‌توان به‌عنوان تأمین مالی یک داوری توسط طرفی تعریف کرد که هیچ منفعت قبلی در دعوا ندارد و معمولاً بر این مبنا است که اگر طرف تأمین مالی شده در دعوا برنده شود تأمین‌کننده مالی بخشی از عواید به‌دست‌آمده در نتیجه دعوا را که اغلب به‌صورت درصدی از عواید حاصل است دریافت می‌کند» (Rogers, 2014, 182). به نظر می‌رسد تعریف ارائه‌شده توسط آقای درینز،^{۳۸} به این دلیل که علاوه بر توضیح مفهوم، آن را از سایر مدل‌های تأمین مالی داوری متمایز می‌سازد از سایر تعاریف ارائه‌شده مناسب‌تر باشد. ایشان «تی پی اف» را به شکل زیر تعریف می‌نماید: «روشی است که در آن یک‌طرف غیرمرتبط با دعوا تمام یا بخشی از هزینه‌های داوری یکی از طرفین را که در اغلب موارد خواهان است تأمین می‌کند. تأمین‌کننده مالی در ادامه براساس یک درصد توافق شده از عواید رأی، یک مبلغ تعیین‌شده، یا ترکیبی از این دو، درصد یا مبلغ توافق شده خود را دریافت می‌کند. در صورتی که رأی به ضرر خواهان صادر شده باشد سرمایه‌گذاری شخص تأمین‌کننده مالی با شکست مواجه شده است» (Derains, 2013, 5).

۲- عوامل افزایش تقاضا برای «تی پی اف»

رکود و ناپایداری اقتصادی سبب کاهش جریان نقدینگی می‌شود و این مسئله باعث خواهد شد که بسیاری از شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران توان مالی کافی برای پیگیری دعاوی خود را نداشته باشند. از طرفی در شرایط رکود، سرمایه‌گذارانی وجود دارند که به دنبال حوزه‌های سرمایه‌گذاری هستند که در آن بازگشت سرمایه وابستگی با

36- The ICCA Reports, Ibid, p.51.

37- Catherine Rogers

38- Yves Derains

بازارهای سنتی نداشته باشد. عده‌ای براساس همین استدلال توسعه سریع «تی پی اف» را به رکود اقتصادی سال ۲۰۰۸ نسبت داده‌اند.^{۳۹} علی‌ایحال در سال‌های اخیر، با افزایش هزینه‌های داوری‌های بین‌المللی^{۴۰} و محدودیت بودجه حقوقی شرکت‌ها، جای شگفتی نیست که تقاضا برای «تی پی اف» همچنان افزایش داشته است.

چهار عامل اصلی زیر را می‌توان به‌عنوان عوامل افزایش سریع تقاضا برای «تی پی اف» نام برد. اولین عامل سیاست عمومی برای افزایش دسترسی به عدالت برای اشخاصی است که در حالت عادی نمی‌توانند دعوی به‌حق خود را به شکل فردی یا از طریق دعاوی جمعی یا گروهی پیگیری نمایند (Seidel, 2012, 22). عامل دیگر مجموعه عظیم شرکت‌هایی هستند که به دنبال روشی برای پیگیری دعاوی هستند به شکلی که همچنان جریان نقدی کافی برای ادامه تجارت خود به شکل عادی را داشته باشند (Raconteur Media, 2010, 8). عامل سوم ناپایداری بازار در سراسر جهان و عدم اطمینان بازار بعد از بحران مالی جهانی سال ۲۰۰۸ میلادی است که باعث شده برخی سرمایه‌گذاران به دنبال سرمایه‌گذاری‌هایی باشند که به شکل مستقیم مرتبط با بازارهای مالی شکننده و غیرقابل پیش‌بینی نباشد یا تحت تأثیر این بازارها قرار نگیرد.^{۴۱} چهارمین عامل که در نوع خود جدید محسوب می‌شود تقاضا برای «تی پی اف» به‌عنوان تأمین مالی شرکتی است. برخی شرکت‌ها علیرغم داشتن منابع مالی

۳۹- همه‌گیری کوید-۱۹ به شدت باعث رکود بازار و کاهش فعالیت‌های اقتصادی گردید و تأثیر منفی بر وضعیت مالی اشخاص و شرکت‌ها در سراسر جهان گذاشت. سؤال قابل طرح تأثیر این همه‌گیری بر افزایش استفاده از «تی پی اف» است. به نظر می‌رسد تأثیرات مالی همه‌گیری کوید-۱۹ بر اطراف داوری موجب افزایش تقاضا برای استفاده از «تی پی اف» شده است. نک:

Landon & Schramm, 2022, 29-31; Betts, & Kasiora, 2020, Blog; FitzGerald & Biscaro, 2020, 14-16.

نظرسنجی اخیر EY نشان می‌دهد که تقاضا برای تأمین مالی شخص ثالث نسبت به قبل از همه‌گیری همه‌گیری کوید-۱۹ بیش از دو برابر شده است. براساس نتایج نظرسنجی EY: «باگذشت یک سال از شروع همه‌گیری کوید-۱۹، در شرایطی که بسیاری از کسب‌وکارها با محدودیت منابع و فشار فزاینده‌ای برای جبران زیان‌ها مواجه هستند، شاید تعجب‌آور نباشد که تقاضا برای تأمین مالی دعوا بیش از دو برابر شده است. برای سرمایه‌گذاران، این به معنای افزایش تعداد درخواست‌ها و گسترش جذابیت این نوع سرمایه‌گذاری محسوب می‌شود». نک:

Fritzsche, 2021, https://www.ey.com/en_uk/assurance/how-covid-19-impacts-the-claims-and-disputes-landscape.

۴۰- نک:

VonGoeler, 2016, 13; Investor-State Disputes: Prevention and Alternatives to Arbitration, UNCTAD, 2010, pp. 16-18; Government Perspectives on Investor-State Dispute Settlement: a progress report, OECD, 2012, p. 8.

۴۱- نک:

Jones, 2008, 7; Lindeman, 2010, 1-8; Raconteur Media, 2010, 7-9; Steinitz, 2011, 1283-1284; Bench Nieuwveld, Shannon Sahani, 2017, 11.

فراوان برای اقامه دعوا و پیگیری آن به دنبال استفاده از «تی پی اف» هستند (Bench Nieuwveld & Shannon, 2017, 11).

افزایش تقاضا برای «تی پی اف» علاوه بر این که باعث افزایش سرمایه‌گذاری تأمین‌کنندگان مالی موجود در بازار تأمین مالی دعاوی بین‌المللی گردیده، سبب ورود تأمین‌کنندگان مالی جدید به این حوزه شده است، بنابراین نشانه‌ای از کندشدن در رشد این صنعت دیده نمی‌شود. برای تأمین‌کنندگان مالی، داوری بین‌المللی به دلیل ارزش بالای دعاوی، سرعت رسیدگی‌ها، قابلیت پیش‌بینی بیشتر نتیجه داوری نسبت به دادرسی‌های داخلی، تخصص تصمیم‌گیران و قابلیت اجرای بالای آرای داوری یک حوزه جذاب برای سرمایه‌گذاری محسوب می‌شود (Hende, 2010) و (Jones, 2008, 10).

۳- بررسی کلی وضعیت «تی پی اف» در حوزه‌های قضایی مختلف

تعداد اندکی از کشورها دارای مقررات در خصوص «تی پی اف» هستند، اما فقدان قانون به معنای غیرقانونی بودن «تی پی اف» در این کشورها نیست. ضمن اشاره به این مطلب که تفاوت‌هایی بین رویکرد برخی حوزه‌های قضایی کامن‌لا^{۴۲} با برخی حوزه‌های قضایی رومی-ژرمنی وجود دارد. در این قسمت به‌اجمال وضعیت «تی پی اف» در برخی کشورهای این دو حوزه قضایی^{۴۳} و همچنین حوزه‌های قضایی اسلامی که قوانین اسلام حاکم است مورد مطالعه قرار خواهد گرفت.

۳-۱- «تی پی اف» در حوزه‌های قضایی کامن‌لا

در حال حاضر «تی پی اف» در انگلستان و ولز به‌صورت گسترده مورد استفاده قرار می‌گیرد. باوجود دکتین‌های «معاذت»^{۴۴} و «شُخری»^{۴۵} استفاده گسترده از «تی پی اف» ممکن است عجیب به نظر برسد، اما «تی پی اف» در انگلستان و ولز به رسمیت شناخته شده و از نظر قضایی «تی پی اف» یک فعالیت پذیرفته شده محسوب می‌شود و بسیاری از بزرگ‌ترین اشخاص ثالث تأمین‌کننده مالی برجسته دعاوی در بازارهای انگلیس و لندن قرار دارند.^{۴۶} موقعیت «تی پی اف» در ایرلند مناسب نیست. استفاده از «تی پی اف» صراحتاً در ایرلند ممنوع است.^{۴۷} در ایالات

۴۲- در میان حوزه‌های قضایی کامن‌لا نیز برخی تفاوت‌ها وجود دارد.

۴۳- برای مطالعه بیشتر در خصوص وضعیت «تی پی اف» در کشورهای مختلف نک:

Bench, Nieuwveld, 2017, 75-257; Pitkowitz, 2018, 99-560; Perrin, 2017, 1-181; Haeri & Huelmo & Gasparotti, 2021.

44- Maintenance

45- Champerty

46- Excalibur Ventures LLC v. Texas Keystone & Ors [2016] EWCA Civ 1144, [31].

47- Persona Digital Telephony Limited and Another v. The Minister for Public Enterprise,

متحده امریکا استفاده از «تی پی اف» در بسیاری از ایالت‌ها مجاز می‌باشد. در برخی ایالت‌هایی که دکترین‌های سنتی «معاضدت» و «شَرخَری» کماکان حاکم است، استفاده از «تی پی اف» می‌تواند با چالش مواجه گردد (Smith&Wesolowski,2017,129).

در کانادا رویکرد نسبت به «تی پی اف» در استان‌ها متفاوت است. در برخی حوزه‌های قضایی دکترین‌های «معاضدت» و «شَرخَری» می‌توانند مانعی برای به رسمیت شناختن «تی پی اف» باشند.^{۴۸} با وجود این، تحولات مثبتی در کانادا در خصوص پذیرش اعتبار «تی پی اف» انجام شده است. قانون اصلاح داوری تجاری بین‌المللی استان بریتیش کلمبیا صراحتاً «تی پی اف» را به رسمیت می‌شناسد.^{۴۹} همچنین در پرونده کریستالکس علیه ونزوئلا،^{۵۰} دادگاه انتاریو قرارداد تأمین مالی منعقد شده توسط شرکت کریستالکس برای تأمین مالی دعوا را تأیید نمود.^{۵۱} در استرالیا استفاده از «تی پی اف» در سطح فدرال به رسمیت شناخته شده است.^{۵۲} دکترین‌های «معاضدت» و «شَرخَری» در برخی از ایالت‌ها منسوخ شده است. در برخی ایالت‌های استرالیا مقررات خاصی برای تأمین‌کنندگان مالی وضع شده است. کشور استرالیا جزء یکی از کشورهای پیشرو در زمینه «تی پی اف» محسوب می‌شود (Smith&Wesolowski,2017,91). سنگاپور^{۵۳} و هنگ‌کنگ^{۵۴} جزء معدود کشورهایی هستند که مطابق قانون استفاده از «تی پی اف» را به رسمیت شناخته‌اند. در هندوستان، محدودیتی برای استفاده از «تی پی اف» وجود ندارد.^{۵۵}

Ireland and Others [2017] IESC 27; SPV Osus Limited v. HSBC Institutional Trust Services (Ireland) Limited & Ors [2018] IESC 44; Ioannou, Rosemary,Smith,Gavin , “Dispute resolution funding in Ireland”, Vannin Capital, November 2018.

48- Ibid,p. 195.

49- British Columbia International Commercial Arbitration Act, RSBC 1996, c 233, Article 36 (3).

50- Crystallex International Corporation v. Bolivarian Republic of Venezuela, ICSID Case No ARB (AF) /11/2.

51- Crystallex International Corporation, 2012 ONSC 538 , aff’d 2012 ONCA 404 ; Crystallex International Corporation, 2011 ONSC 7701 commented on in Kolos, Natalie V , Plotkin, James, ‘Guest Blog: Third Party Funding in Canada’ , McCarthy Tetrault LLP,11 April 2018.

52- Gore v. Justice Corporation Pty Ltd (2002) 119 FCR 429.

53- Civil Law (Amendment) Act 2017, Section 5B (2) - (6) , Singapore Legal Profession Act 2001 (Cap. 161) , Sections 11, 15 and 130I; Singapore Legal Profession (Professional Conduct) Rules 2015, Section 3; Sim, 2018,Blog.

54- Arbitration and Mediation Legislation (Third Party Funding) (Amendment) Ordinance 2017, Ord. No. 6 of 2017. This was followed by a Code of Practice for TPF of Arbitration, which should be read in conjunction with the Arbitration Ordinance 2017; Sim ,2018,Ibid; Arbitration Ordinance (Chapter 609) , Sections 2.2, 2.3 (1) , 2.5 (2) , 2.6 (1) and 2.19; Turner , 2019,Blog.

۳-۲- «تی پی اف» در حوزه‌های قضایی رومی - ژرمنی

در نظام حقوقی فرانسه، «تی پی اف» تنها توسط برخی نهادها از جمله اتاق بازرگانی بین‌المللی مورد بررسی قرار گرفته است.^{۵۶} به صورت کلی «تی پی اف» در فرانسه ممنوع نیست.^{۵۷} در ارتباط با استفاده از «تی پی اف» و کلای شخص تأمین مالی شده می‌بایست تعهدات حرفه‌ای و اخلاقی و کلا و از جمله تعهد رازداری حرفه‌ای را رعایت نمایند.^{۵۸} مشابه فرانسه، «تی پی اف» در ایتالیا تنظیم و نظام‌مند نشده است (de Nova, 2019, 3)، اما استفاده از «تی پی اف» یک نهاد غیرقانونی و مغایر با نظم عمومی ایتالیا نیست و استفاده از آن ممنوع نشده است. در سوئیس نیز «تی پی اف» نظام‌مند نشده و البته استفاده از آن نیز ممنوع نمی‌باشد.^{۵۹} دادگاه عالی فدرال به تاریخ اول دسامبر ۲۰۰۴ پیش‌نویس قانون پیشنهادی شورای کانتون زوریخ که در آن ممنوعیت «تی پی اف» پیش‌بینی شده بود را کنار گذاشت.^{۶۰} شورا از جمله بر تعارض منافع از طرف و کلا تمرکز داشت.^{۶۱} با این حال دادگاه عالی نتیجه گرفت که اگرچه باید در این ارتباط احتیاط داشت اما ممنوعیت کلی «تی پی اف» را نامناسب و نقض آزادی اقتصادی دانست.^{۶۲} در آلمان (Smith&Wesolowski, 2017, 175) و هلند استفاده از «تی پی اف» مجاز است. «تی پی اف» یک زمینه رو به رشد در هلند است (Smith&Wesolowski, 2017, 189). در سرزمین اصلی چین، «تی پی اف» تنظیم نشده و استفاده از آن ممنوع نیست (Fuchs, 2020, 85). گفته می‌شود که این یک پدیده جدید است (Jin, 2018). قابل توجه این که کمیسیون داوری تجاری و اقتصادی بین‌المللی چین صریحاً «تی پی اف» را مورد توجه قرار داده است.^{۶۳} در ژاپن^{۶۴} و کره جنوبی^{۶۵} ممنوعیتی

Kamnani, & Kaushal, 2020, 151-165; Bar Council of India v. A.K. Balaji, AIR 2018 SC 1382, [35]; Bar Council of India Rules 1975, Part VI, Chapter II: Standards of Professional Conduct and Etiquette, Rules 20-21.

۵۶- نک: Issue 5, 2017. Fuchs, & Richman, 2020, 78-79; Michou,

57- Versailles Court of Appeal, CT0012, 1 June 2006; Fuchs, 2020, 79.

58- Resolution of the Paris Bar Council, 21 February 2017.

59- Besson, 2019, 20.

60- Radjai, Noradèle, "Case notes on third-party funding -Switzerland", Global Arbitration Review, citing BGE 131 (2004) I 223 et seq, p. 37.

61- BGE 131, 2004, I 223 et seq, Section 4.6.

62- Ibid, Section 4.8.

۶۳- نک: Sept 12, 2017, Article 27. CIETAC International Investment Arbitration Rule,

۶۴- نک:

Allen, 2021, 3: citing and discussing Articles 72 and 73 of the Attorneys Act and Article 10 of the Trust Act, Third Edition; Japan trust act, 2006, Article 10; Attorneys Act, Articles 72 and 73.

۶۵- نک:

Bajaj, & Yang & Chan 2020; Korean Trust Act, Article 7; Attorney-at-Law Act, 2007, Article

در خصوص «تی پی اف» وجود ندارد. البته در هر دو کشور برخی تردیدها در خصوص تأثیر برخی مقررات بر آن مطرح شده است.

۳-۳- «تی پی اف» در حوزه‌های قضایی اسلامی

در امارات متحده عربی، دو منطقه آزاد مالی در ابوظبی و دبئی به‌طور مستقل قواعدی را در مورد «تی پی اف» منتشر کرده‌اند. این مناطق آزاد مالی مشمول قوانین شرع نیستند و کامن لا در آن جا اعمال می‌شود. مرکز مالی بین‌المللی دبئی^{۶۶} در سال ۲۰۱۷ دستورالعملی را در خصوص «تی پی اف» منتشر کرد.^{۶۷} در این دستورالعمل مواردی از جمله تعریف، لزوم افشاء هویت تأمین‌کننده مالی و عدم کفایت صرف وجود تأمین‌کننده مالی ثالث برای پذیرش درخواست قرار تأمین هزینه‌ها مطرح شده است.^{۶۸} در یک مرکز مهم مالی دیگر در امارات متحده عربی، دادگاه‌های بازار جهانی ابوظبی^{۶۹} در سال ۲۰۱۹ قواعد تأمین مالی دادرسی را منتشر کرد.^{۷۰} متفاوت از دستورالعمل مرکز مالی بین‌المللی دبئی، قواعد دادگاه‌های بازار جهانی ابوظبی الزاماتی را برای تأمین‌کنندگان مالی تعیین می‌نماید.^{۷۱} در این قواعد همچنین موضوعاتی از جمله تعارض منافع و هزینه‌ها مورد اشاره قرار گرفته است.^{۷۲}

به‌غیر از این دستورالعمل و قواعد مذکور در دو مرکز مالی امارات متحده عربی، وضعیت «تی پی اف» در حوزه‌های قضایی اسلامی مانند حوزه‌های قضایی رومی-ژرمنی است. در کشورهای اسلامی که قوانین اسلام حاکم است، قانونی در خصوص «تی پی اف» مشاهده نمی‌شود، همچنین تأمین مالی دعوا در دادگاه‌های تابع قوانین اسلامی مورد بررسی قرار نگرفته است. به نظر می‌رسد قواعد عمومی حاکم بر قراردادها می‌تواند مبنای تجزیه و تحلیل اعتبار و پذیرش «تی پی اف» در حوزه‌های قضایی اسلامی قرار گیرد. با توجه به گسترش روزافزون استفاده از «تی پی اف» به‌عنوان یک حوزه سرمایه‌گذاری جدید و همچنین افزایش تمایل متقاضیان ایجاب می‌کند که وضعیت اعتبار «تی پی اف» در حوزه‌های قضایی اسلامی تبیین و روشن گردد.^{۷۳} در ارتباط با اعتبار قرارداد تأمین مالی داوری توسط شخص ثالث و این که آیا اساساً این نهاد در چارچوب مفاهیم و

34 (5).

66- Dubai International Financial Centre (DIFC).

67- Practice Direction No. 2 of 2017 on Third Party Funding in the DIFC Courts, 14 March 2017.

68- Ibid, p.1-9.

69- Abu Dhabi Global Market (ADGM) Courts.

70- Litigation Funding Rules 2019, 16 April 2019.

71- Ibid, Rules.4-6.

72- Ibid, Rules. 7-15.

قواعد حاکم بر نظام حقوقی ایران قابل پذیرش است، به نظر می‌رسد با توجه به نبود مقررات، اساسی‌ترین چالش پیش رو، تلقی آن به‌عنوان یک معامله «غری» و قرارداد احتمالی است. با پذیرش ضابطه عرف برای تشخیص «غری» بودن معامله و کفایت علم اجمالی، می‌توان اعتبار قرارداد تأمین مالی داوری توسط شخص ثالث را در نظام حقوقی ایران در چارچوب ماده ۱۰ قانون مدنی مورد پذیرش قرار داد.

۴- بازیگران «تی پی اف»

صاحبان دعوی، وکلاء، تأمین‌کنندگان مالی و کارگزاران تأمین مالی بازیگران «تی پی اف» محسوب می‌شوند.^{۷۴} در این قسمت متقاضیان، انواع تأمین‌کنندگان مالی و همچنین کارگزاران و سایر واسطه‌ها مورد مطالعه قرار خواهد گرفت.

۴-۱- متقاضیان «تی پی اف»

شرکت‌های تجاری، شرکت‌های حقوقی،^{۷۵} اشخاص و دولت‌های مستقل از جمله متقاضیان استفاده از «تی پی اف» محسوب می‌شوند. در توافق معمول «تی پی اف»، متقاضی یا یک دعوی حقوقی را آغاز می‌کند که به‌عنوان «خواهان» شناخته می‌شود، یا در برابر یک دعوی از خود دفاع می‌کند که به‌عنوان «خوانده» شناخته می‌شود.

خواهان‌ها اکثریت قریب به اتفاق دریافت‌کنندگان «تی پی اف» هستند. در یک‌سوی این طیف ممکن است طرفی وجود داشته باشد که تمام منابع خود را صرف یک پروژه شکست‌خورده کرده و تأمین مالی تنها شیوه در دسترس این سرمایه‌گذار است که از طریق آن بتواند برای جبران خسارت علیه طرفی که باعث ضرر وی شده است اقدام نماید. درجایی در میانه این طیف خواهانی قرار دارد که ممکن است سرمایه کافی داشته باشد ولی با

۷۴- نک: 2011, 4. Cremades, 211; Scherer, 2012.

۷۵- نقش ایفاء شده توسط شرکت‌های حقوقی در بازار تأمین مالی داوری توسط ثالث دارای وجوه متفاوتی بوده و همچنان در حال تکامل است. در بعضی موارد خود شرکت حقوقی ممکن است متقاضی تأمین مالی دعاوی باشد. یک شرکت حقوقی ممکن است به‌عنوان ارائه‌دهنده منابع مالی (مثلاً فعالیت براساس دستمزد احتمالی) اقدام نماید. حتی زمانی که شرکت حقوقی به شکل مستقیم یکی از طرفین قرارداد تأمین مالی نیست، اغلب نقش این شرکت در تصمیم‌گیری موکل اهمیت زیادی دارد. نک: Burford Capital, Business Solutions, p. 15.

بسیاری از موکلین وابسته به و نیازمند دریافت نظر مشاور حقوقی در خصوص استفاده از «تی پی اف»، هزینه‌ها و نحوه انتخاب تأمین‌کننده مالی هستند. در همین راستا، تأمین‌کنندگان مالی روابطی را با شرکت‌های حقوقی برای تشویق ارجاعات آتی ایجاد می‌کنند. درحالی که بسیاری از فرصت‌های بازار تأمین مالی از طریق شرکت‌های حقوقی به وجود می‌آید، افزایش آگاهی نسبت به «تی پی اف» منجر به افزایش درصد موکلینی شده است که به‌صورت مستقیم به دنبال تأمین مالی هستند.

این حال نهادی کوچکتر از شرکتی است که می‌خواهد از آن شکایت کند.^{۷۶} در آن سوی این طیف شرکت‌های بزرگ با ترازنامه‌های قوی قرار دارند که به شکل روزافزونی از «تی پی اف» به عنوان یک ابزار تأمین مالی شرکتی استفاده می‌کنند که این امکان به آن‌ها اجازه می‌دهد بدون این که تأثیری منفی بر ترازنامه‌های آن‌ها داشته باشد، بتوانند به شکلی مؤثر دعاوی خود را مدیریت نمایند.^{۷۷}

در حال حاضر استفاده از «تی پی اف» برای خواننده خیلی معمول نیست (Steinitz, 2011, 1302). به غیر از سناریوهایی که در آن‌ها طرف خواننده ممکن است از طریق دعاوی متقابل یا دفاع موفق در داوری بتواند سود مالی به دست آورد، استفاده از «تی پی اف» برای خواننده همچنان نسبتاً نادر است. در چنین شرایطی، یک تأمین‌کننده مالی می‌تواند توافق نماید تا خواننده را در ازای درصدی از عواید و یا سهم بازاری به دست آمده به دلیل برنده شدن در پرونده تأمین مالی نماید. تأمین مالی خواننده باعث ایجاد چالش‌هایی در رابطه با چگونگی پرداخت به تأمین‌کننده مالی در صورت دفاع موفق می‌شود.^{۷۸} در میان اندک مثال‌های «تی پی اف» سمت خواننده، اغلب آن‌ها مربوط به وضعیت‌هایی است که در آن‌ها تأمین‌کننده مالی دارای منفعت مالی یا غیرمالی مستقلی در نتیجه رسیدگی به دعوا است. برای مثال، در پرونده شرکت تولیدی آر.اس.ام علیه گرانا،^{۷۹} دولت خواننده توسط یک شخص ثالث تأمین مالی شده بود که ظاهراً دارای منفعت رقابتی در رابطه با حقوق اکتشاف نفتی بود.^{۸۰} به علاوه، تأمین مالی خواننده (مبتنی بر علت) نیز مثلاً در پرونده فیلیپ موریس علیه اروگوئه رخ داده

۷۶- نیک رولز- دیویس در کتاب خود مثالی ارائه می‌کند که این سناریو را به خوبی نشان می‌دهد. این مثال مربوط به یک شرکت با اندازه متوسط است که یک رقیب بسیار بزرگ‌تر به آن ضرر زده است و این شرکت با این تصمیم مواجه است که آیا سرمایه خود را صرف احقاق حق خود نماید، یا این منابع را به عملیات تجاری اصلی خود اختصاص دهد. اگر تصمیم بگیرد که هزینه پرونده را خودش پرداخت کند این احتمال وجود دارد که منابع شرکت رقیب بسیار بیشتر از منابع وی باشد. در فقدان تأمین مالی بیرونی، خواهان در وضعیت نامناسبی قرار خواهد داشت. تأمین مالی به خواهان اجازه می‌دهد در حالی که پرونده خود را به شیوه‌ای پیگیری می‌کند که هیچ بار نقدینگی یا ریسکی برای وی به دنبال ندارد، تجارت خود را رونق بخشد. نک: Rowles-Davies, 2016, 63-64.

۷۷- با این حال، هنوز اکثر شرکت‌ها به منظور پرداخت هزینه‌های حقوقی خود از حساب نقدی استفاده می‌کنند و این مسئله تأثیر مالی منفی زیادی بر روی فعالیت آن‌ها شامل کاهش سود عملیاتی، تأثیر بر سود گزارش شده و بنابراین ارزش گذاری دارد. استفاده از «تی پی اف» می‌تواند پاسخگوی مناسبی برای این مسئله شرکت‌ها باشد. نک: Burford Capital, Business Solutions; Storm, 2017.

۷۸- نک: Von Goeler, 2016, 48-49.

79- RSM Production Corporation v. Grenada, ICSID Case No. ARB/05/14.

۸۰- از یک رأی جداگانه در یک پرونده آتی مشخص شد که چنین شخصی ثالثی شرکت گلوبال پترولیوم (Global Petroleum) بوده است.

است^{۸۱} که در آن بنیاد کودکان بدون تنباکو^{۸۲} منابع مالی در اختیار اروگوئه قرار داد.^{۸۳} همچنین مشابه با آنچه در رسیدگی‌های سازمان تجارت جهانی رخ می‌دهد، دولت‌ها می‌توانند دولت‌های دیگری که خواننده هستند را تأمین مالی نمایند. این امر ممکن است به دلایل سیاسی باشد، یا به این دلیل که این دولت‌ها دارای منفعتی در مسائل حقوقی در حال تصمیم‌گیری هستند (Nagelmueller, 2017, Blog).^{۸۴}

۴-۲- انواع تأمین‌کنندگان مالی

همانند سایر انواع روش‌های تأمین مالی که تأمین‌کننده مالی حسب روش مورد استفاده وکیل (شامل وکیل یا شرکت حقوقی)، شرکت بیمه یا یک نهاد بیرونی مثل شرکت، بانک یا مؤسسه مالی دیگر است، در ارتباط با «تی پی اف» بعضی مؤسسات تأمین مالی، متخصص در «تی پی اف» هستند، درحالی‌که بعضی دیگر به سرمایه‌گذاری در داوری بین‌المللی به‌عنوان بخشی از یک پرتفوی گسترده‌تر سرمایه‌گذاری‌های مالی سستی می‌پردازند. بسیاری از تأمین‌کننده‌ها به‌جای تخصیص یک واحد تجاری کامل به این نوع سرمایه‌گذاری دست به سرمایه‌گذاری براساس پرونده می‌زنند. اغلب این مؤسسات تأمین مالی تخصصی در کشورهایی قرار دارند که در آن‌ها صنعت تأمین مالی شخص ثالث تا حد زیادی توسعه یافته است. بعضی از این کشورها عبارت‌اند از: استرالیا، آلمان، بریتانیا، ایالات متحده آمریکا، هلند، کانادا، آفریقای جنوبی و نیوزیلند. مجموعه‌های بسیار کوچک‌تر تأمین مالی شخص ثالث را می‌توان در قاره اروپا، آسیا، امریکای لاتین و آفریقا نیز به شکل بسیار پراکنده مشاهده کرد (Seidel, 2011, 5).

نک:

Rachel S Grynberg, Stephen M Grynberg, Miriam S Grynberg and RSM Production Corporation v Grenada, ICSID Case No ARB/10/6, Tribunal's Decision on Respondent's Application for Security for Costs, 14 October 2010, para. 4.5.

دیوان داوری در تصمیم خود در خصوص درخواست قرار تأمین هزینه‌ها بیان نمود که گلوبال پترولیوم توسط شرکت تولیدی آراس.ام در گرانادا در زمینه حقوق اکتشاف نفت ضرروزیان دیده است و این شرکت منفعتی در برنده شدن دولت در داوری داشت.

به Investment Treaty News, 08 April 2010 مراجعه کنید. نک: Honlet, 2015, 699-712.

81- Philip Morris Brands Sàrl, Philip Morris Products S.A. and Abal Hermanos S.A. v. Oriental Republic of Uruguay, ICSID Case No. ARB/10/7, ICSID Case No. ARB/10/7.

82- Tobacco Free Kids Foundation.

۸۳- نک:

Bloomberg Philanthropies Press Release, Bloomberg Philanthropies & The Bill & Melinda Gates Foundation Launch Anti-Tobacco Trade Litigation Fund, 18 March 2015.

۸۴- یکی از چالش‌های اساسی «تی پی اف» ضرورت تنظیم این پدیده جدید است. در این زمینه دولت‌ها می‌توانند از طریق مکانیسم‌های داخلی و بین‌المللی از قبیل قانون‌گذاری، توسعه تفسیر قوانین موجود و ایجاد رویه و تصویب معاهده و... نقش بسیار مهمی در تنظیم این مفهوم ایفاء نمایند. در این ارتباط می‌توان به اقدامات سنگاپور و هنگ‌کنگ اشاره نمود.

۳-۴- کارگزاران و سایر واسطه‌ها

به‌عنوان جایگزینی برای ورود مستقیم به بازار تأمین مالی، بعضی از متقاضیان «تی پی اف» از خدمات یک کارگزار متخصص در این زمینه بهره می‌برند. نقش کارگزار ارائه مشورت درخصوص گزینه‌های بالقوه تأمین مالی، دسترسی به مجموعه گسترده‌ای از تأمین‌کنندگان مالی و مدیریت این فرایند است. در کنار سایر روش‌های تأمین مالی و با افزایش روزافزون تعداد سرمایه‌گذاران در حوزه «تی پی اف» و افزایش همیشگی تعداد صندوق‌های مالی فعال در سطح دنیا و همین‌طور افزایش گسترده ساختارهای بیمه‌ای جایگزین، کارگزاران نقش برجسته‌ای در دسترسی و ساختار موافقتنامه‌های تأمین مالی دعوا ایفا می‌کنند.

انواع مختلفی از خدمات کارگزاری وجود دارد. بعضی از کارگزاران به‌عنوان یک معرفی‌کننده متقاضی را به زیرمجموعه‌ای از بازار تأمین مالی معرفی می‌کنند. برخی کارگزاران به‌عنوان کارگزاران سمت فروش^{۸۵} عمل می‌کنند که می‌توانند متقاضی را به کل یا بخشی از بازار تأمین مالی معرفی نمایند، ولی عملکرد آن‌ها به سود و نفع تأمین‌کنندگان مالی است. درعین حال، عده‌ای از کارگزاران به‌عنوان کارگزاران سمت خرید^{۸۶} عمل می‌کنند که می‌توانند متقاضی را به کل یا بخشی از بازار تأمین سرمایه معرفی نمایند ولی عملکرد آن‌ها به نفع متقاضی است. برای این که برای متقاضی یا وکیل مشخص شود با چه نوع کارگزاری سروکار دارد باید از کارگزار درخواست شود مشخص نماید که به چه صورت دستمزد و پاداش می‌گیرد و این که به کل بازار تأمین مالی یا تنها زیرمجموعه‌ای از آن دسترسی دارد. معمولاً یک کارگزار به‌صورت پیش‌پرداخت، یا با اجرای قرارداد تأمین مالی، یا وابسته به نتیجه پرونده تأمین مالی شده دستمزد می‌گیرد. بسته به نوع قرارداد، دستمزد کارگزار ممکن است توسط تأمین‌کننده مالی یا توسط شخص تأمین مالی شده پرداخت شود. هرچند استفاده از کارگزار در حال افزایش است و این نهاد ارزش زیادی برای ورود به بازارهای تأمین مالی در حال گسترش دارد، اما در این زمینه می‌توان سؤالاتی را برای بحث‌های آتی مطرح کرد. آیا استفاده از کارگزار موجب افزایش بالقوه هزینه‌ها یا کندشدن فرایند تأمین مالی توسط آن‌ها می‌شود. همچنین ممکن است در آینده سؤالاتی در مورد محرمانگی و مصونیت از افشاء اطلاعات تسهیم شده با کارگزاران به وجود آید. بررسی و پاسخ به این سؤالات نیازمند گذر زمان است.

۵- نقش و وظایف کلی مشاور حقوقی

«تی پی اف» به دلیل ورود تأمین‌کنندگان مالی به حوزه روابط سنتی و کلا و موکلان مسائل ظریفی را ایجاد

85- Sell-Side Brokers

86- Buy-Side Brokers

می‌کند. فراگیری روزافزون استفاده از «تی پی اف»، در کنار اندک مقررات موجود موجب شده مسئولیت اطمینان از قانونی بودن و درستی فرایند داوری بر عهده مشاور حقوقی قرار گیرد. وظیفه ابتدایی مشاور است که موکل را از خطرات احتمالی استفاده از «تی پی اف» آگاه سازد و به گونه‌ای عمل کند که به بهترین شکل منافع موکل را تضمین نماید. قبل از ورود به قرارداد «تی پی اف»، مشاور حقوقی باید در مورد چنین امکانی و همچنین منطقی بودن ورود به موکل مشاوره دهد (Hendrix, 2018, 458).

حوزه فعالیت مشاوران در داوری بین‌المللی به‌طور معمول به کشور خودشان محدود نمی‌شود. بنابراین مشاور باید هنگام فعالیت قوانین اخلاقی حاکم را در نظر بگیرد. بیشتر کشورها وکلای خارجی را ملزم به پایبندی به قواعد اخلاقی ملی هنگام کار در کشور مربوطه می‌نمایند.^{۸۷} برخی از حوزه‌های قضایی محدودیت‌های خاصی را بر این اصل اعمال می‌کنند (Cosar, 2018, 416). به‌طور خلاصه این که در هر کشور قوانین و قواعد اخلاقی و رفتاری خاص آن حوزه قضایی بر مشاوران حقوقی حاکم است. در برخی کشورها مشاوران حقوقی نمی‌توانند یکی از اطراف قرارداد «تی پی اف» قرار گیرند. در برخی حوزه‌های قضایی مشاوران حقوقی نمی‌توانند حق‌الزحمه خود را از تأمین‌کنندگان مالی ثالث دریافت نمایند. مشاور حقوقی همچنین وظایف و تکالیف مختلفی نسبت به موکل خود از زمان تصمیم موکل به استفاده از «تی پی اف»، در طول مذاکره موکل (تأمین‌کننده مالی ثالث) برای انعقاد قرارداد «تی پی اف»، پس از انعقاد قرارداد و در طول فرایند رسیدگی دارد.^{۸۸} در این قسمت سعی شده است وظایف کلی مشاور در چند مبحث مورد بررسی قرار گیرد.

۵-۱- نقش مشاور در خصوص توصیه به استفاده از «تی پی اف»

آیا مشاور وظیفه دارد در مورد فرصت‌های موجود برای استفاده از «تی پی اف» توصیه کند؟ مشاور باید با توجه به مقررات حوزه‌های قضایی مربوط ارزیابی کند که آیا در این مورد توصیه به موکل اخلاقی است. در مواردی که موکل به دنبال نظر مشاور در خصوص استفاده از «تی پی اف» است، مشاور باید نظر صریح خود را (با در نظر گرفتن هزینه‌ها و منافع «تی پی اف» و دیگر گزینه‌های جایگزین تأمین مالی) در این مورد که آیا «تی پی اف» منافع موکل را در دستیابی به حل و فصل سریع و مؤثر تأمین می‌کند بیان نماید.^{۸۹} مشاور باید اطمینان

۸۷- با پایه‌ریزی سیستم موسوم به (Host Country Systems).

۸۸- نک:

Bench, Nieuwveld, Shannon Sahani, 2017, 48-70; Sebok, 2018, 81-88.

89- Association of the Bar of the City of New York Committee on Professional Ethics Formal Opinion 2011-2: Third Party Litigation Financing ,01 June 2011.

حاصل کند که موکل از خطرات و پیامدهای قرارداد «تی پی اف» آگاه است. در غیاب هرگونه الزامات حداقلی تأمین مالی، مشاور باید این خطر را به موکل گوشزد نماید که ممکن است تأمین کننده مالی بودجه کافی برای تأمین کامل هزینه‌های داوری تا پایان در اختیار نداشته باشد (Shannon, 2015, 908). مشاور باید اطمینان حاصل کند که موکل از شرایطی که در آن تأمین کننده مالی حق فسخ قرارداد دارد و عواقب متعاقب آن آگاه است.

۵-۲- تعهد مشاور به موکل

تقریباً تعهد مشاور حقوقی برای اقدام به نفع موکل در قواعد و مقررات حرفه‌ای همه حوزه‌های قضایی یافت می‌شود.^{۹۰} چالش اساسی موجود در این عرصه، وظیفه اصلی مشاور در قبال موکل در مقابل تأثیر تأمین کننده مالی بر رسیدگی داوری است. در غیاب قوانین تنظیم کننده برای تأمین کننده مالی^{۹۱}، این امر به طور جدی متکی به مشاور است که اجازه ندهد تأمین کننده مالی روند رسیدگی را به گونه‌ای کنترل کند که صدای موکل در رسیدگی به حاشیه رانده شود. مشاور حقوقی باید همواره اطمینان حاصل کند که علیرغم این که این تأمین کننده مالی است که در نهایت مسئولیت هزینه‌های او را بر عهده دارد، نمایندگی او به نفع موکل است.^{۹۲} در مواردی که مشاور با قرارداد «تی پی اف» روبه‌رو است که تصریح دارد تأمین کننده مالی هیچ‌گونه کنترلی بر روند رسیدگی ندارد، با وجود این همان سطح از دقت و مراقبت را باید به آن تسری داد. دلیل این امر این است که تأمین کننده مالی فارغ از این که به صراحت مقررهای برای کنترل رسیدگی در قرارداد شرط کند یا خیر، از طریق کنترل بر پرداخت‌های آتی هزینه‌های داوری تأثیر ضمنی دارد (Trusz, 2013, 1655). مشاور نباید اجازه دهد که تأمین کننده مالی بر قضاوت حرفه‌ای او در تعیین خط‌مشی یا استراتژی داوری تأثیر بگذارد.^{۹۳} در صورتی که دیگر منافع موکل و تأمین کننده مالی هماهنگ نباشد، وظیفه مشاور همواره باید در جهت اطمینان از این مسئله باشد که موکل کاملاً از عواقب هرگونه تصمیم و عملی آگاه است. چنین منافع متفاوتی ممکن است به عنوان مثال در جایی رخ دهد که شخص تأمین مالی شده تمایل به توافق دارد در حالی که تأمین کننده مالی علیرغم طولانی شدن فرایند داوری متمایل به دریافت رأی است (Lamm, 2013, 106).

۹۰- در حقوق ایران نك: ماده ۶۶۷ قانون مدنی.

۹۱- بند ۹،۳ دستورالعمل رفتاری تأمین کنندگان مالی دادرسی انجمن تأمین کنندگان مالی دادرسی انگلیس و ولز، مصوب ژانویه ۲۰۱۸، بیان می‌کند که تأمین کننده مالی نباید به دنبال تأثیرگذاری بر وکیل برای واگذاری کنترل یا مدیریت دعوا به او باشد.

92- ABA, Commission on Ethics 20/20, Informational Report to the House of Delegates, 2012, p. 28.

93- Association of the Bar of the City of New York Committee on Professional Ethics Formal Opinion 2011-2: Third Party Litigation Financing, June 01, 2011.

مشاور باید در ورود به هرگونه توافق با تأمین‌کننده مالی محتاط باشد. درجایی که تأمین‌کنندگان مالی از نزدیک با مشاورین در پرونده‌های داوری همکاری می‌کنند باید در ابتدا برای تأمین‌کننده مالی مشخص نماید که تعهد او نسبت به موکل مقدم است (Smith&Wesolowski,2017,39). چنانچه تأمین‌کننده مالی (در آینده) نظر مشاور را در مورد هر مسئله مربوط به توافق «تی پی اف» بخوهد، مشاور باید به منظور پرهیز از نقض هرگونه وظیفه‌ای که نسبت به موکل دارد از این کار خودداری کند. این مسئله به‌خصوص در شرایطی که رابطه بین تأمین‌کننده مالی (در آینده) و موکل با مشکل مواجه می‌شود مهم است. مشاور همچنین می‌تواند در رابطه با هرگونه پیشنهادی که ارائه می‌کند به دنبال محدود کردن یا حذف مسئولیت در برابر تأمین‌کننده مالی (در آینده) باشد. البته هرگونه محدودیت یا استثناء از این دست باید مطابق با استاندارد مقررات و قواعد حوزه قضایی مربوط سنجیده شود (Kaplan,2013,73).

مشاور حقوقی می‌تواند از مهارت و تجربیات تخصصی که تأمین‌کنندگان مالی در اختیاردارند استفاده نماید. درحالی‌که چنین هم‌افزایی به موکل و پرونده کمک می‌کند، باید توجه داشت که هرگونه کمک ارائه‌شده از سوی تأمین‌کننده مالی نباید باعث انحراف در وظیفه مشاور از اقدام به نفع موکل شود. اغلب قواعد رفتار حرفه‌ای از مشاوران می‌خواهند که تعهدات شان به موکل را در نظر بگیرند و «اجازه ندهند شخص ثالث در اجرای قضاوت مستقل حرفه‌ای آن‌ها دخالت کند».^{۹۴} یکی از بزرگ‌ترین چالش‌ها این است که هر حوزه قضایی قوانین خاص خود را در رابطه با وظیفه مشاور در خصوص محرمانگی، مصونیت از افشاء و وفاداری به موکل دارد (Frignati,2016,512). چالش واقعی در این است که الزامات و قوانین کدام حوزه قضایی باید از سوی مشاور رعایت شود و عواقب نقض استانداردهای اخلاقی حوزه قضایی که مشاور اجازه فعالیت در آن ندارد کدام است.

در مواردی که قوانین حرفه‌ای دو یا چند حوزه قضایی اعمال شود، مشاور باید تلاش کند تا هر دو را رعایت نماید. برای مثال اگر مشاور با عدم ارائه توضیحات به موکل در مورد پیامدهای توافق «تی پی اف»، قواعد رفتاری حرفه‌ای حوزه قضایی «الف» را نقض کند اما با قواعد حوزه قضایی «ب» منطبق باشد، از آنجا که قواعد حوزه قضایی «الف» مضیق‌تر است و در تضاد مستقیم با یکدیگر نیستند مشاور باید مطابق قواعد حوزه قضایی «الف» رفتار نماید. در موارد مغایرت، مانند جایی که قواعد حوزه قضایی «الف» مشاور را ملزم به راهنمایی در مورد فرصت‌های تأمین مالی می‌کند درحالی‌که قواعد حوزه قضایی «ب» این عمل را نقض وظیفه اخلاقی مشاور می‌داند قانونی اولویت دارد که منافع عمومی را در اجرای صحیح عدالت به بهترین نحو تأمین

94- ABA, Commission on Ethics 20/20, 2012, Ibid, p. 4.

می نماید (Seidel, 2012). در موارد شک، مشاور باید تلاش کند که با نهادهای حرفه‌ای مربوطه تماس بگیرد تا از عدم تعارض با مقررات اطمینان حاصل نماید. از همه مهم‌تر، مشاور همیشه باید الزامات حوزه قضایی را که در آن پروانه گرفته است رعایت کند.

۵-۳- محرمانگی و افشاء

محرمانه بودن^{۹۵} در دو مرحله مشخص از داوری مطرح است: اول، در ابتدا و هنگامی که تأمین‌کننده مالی در جست‌وجوی اطلاعاتی از موکل به منظور ارزیابی بایسته پرونده است.^{۹۶} دوم، پس از انعقاد قرارداد «تی پی اف»، زمانی که مرحله ارزیابی پرونده به مرحله نظارت تبدیل می‌شود و تأمین‌کننده مالی حق دارد به‌طور مرتب اطلاعاتش را در مورد پیشرفت داوری به‌روزرسانی نماید (Von Goeler, 2016, 297). رابطه محرمانه‌ای که بین مشاور و موکل در داوری وجود دارد باید با دقت، مقابل منافع موکل در برابر تأمین‌کننده مالی متعادل شود. برای جلوگیری از نقض هرگونه تعهد محرمانگی درجایی که اطلاعات تأمین‌کننده مالی در مورد پیشرفت رسیدگی باید با گزارش‌ها دوره‌ای به‌روز شود مشاور باید دستور کتبی این اقدامات را از موکل کسب نماید. اگر تأمین‌کننده مالی و موکل به توافق برسند که تأمین‌کننده مالی در طول داوری به اسناد محرمانه دسترسی داشته باشد، مشاور باید به موکل توصیه کند که از همان ابتدا قرارداد عدم افشاء امضاء نماید. چنین قراردادی اجازه نمی‌دهد تأمین‌کننده مالی یا هر فرد مرتبط با آن بتواند از این اسناد علیه موکل استفاده بالقوه نماید. در کنار الزام

۹۵- عموماً رسیدگی داوری در بسیاری از حوزه‌های قضایی محرمانه تلقی می‌شود، بنابراین این سؤال نظری پدید می‌آید که آیا افشاء وجود و ماهیت رسیدگی داوری توسط شخص تأمین مالی شده برای تأمین‌کننده مالی نقض الزام محرمانگی داوری محسوب می‌شود؟ این سؤال عمدتاً نظری است. با این حال، از آنجا که به‌طور واضح در صورتی که شخص تأمین مالی شده نتواند وجود و ماهیت آن رسیدگی را برای تأمین‌کننده مالی افشاء کند نمی‌تواند تأمین مالی شخص ثالث را برای رسیدگی داوری به دست آورد، باید این سؤال را پرسید که جبران این نقض نظری چیست؟ جای تردید است که در هر شرایطی افشای رسیدگی داوری از نظر عملی باعث نقض محرمانگی می‌شود. با این حال حفاظت از اسناد و اطلاعات محرمانه طرفی که تأمین مالی نمی‌شود بیشتر مورد توجه است. افشای مشارکت تأمین‌کننده مالی، طرف تأمین مالی نشده را از وجود این خطر و اقداماتی که باید در نظر بگیرد آگاه می‌سازد. این اقدامات می‌تواند شامل درخواست دستورات خاصی از دیوان داوری علیه طرف تأمین مالی شده با هدف محدود کردن افشای اسناد و اطلاعات برای تأمین‌کننده مالی، تلاش برای انعقاد یک قرارداد محرمانگی مستقیم با تأمین‌کننده مالی، یا در آخرین مرحله احتمالاً تلاش برای گرفتن قرار منع علیه طرف تأمین‌کننده از انتقال اطلاعات یا اسناد خاصی به تأمین‌کننده مالی، یا علیه تأمین‌کننده مالی از انتقالات بعدی اسناد و اطلاعات باشد. به نظر می‌رسد با توجه به رشد روزافزون استفاده از «تی پی اف»، افشای مشارکت و هویت تأمین‌کننده مالی ثالث یکی از مهم‌ترین حوزه‌هایی است که سازمان‌های داوری در آینده مقررات واضحی را در این رابطه در قواعد خود وضع خواهند نمود.

۹۶- فرایند عملی مدیریت و تنظیم قرارداد تأمین مالی داوری بین‌المللی توسط شخص ثالث نیازمند مطالعه مستقل با همین عنوان می‌باشد.

حفظ محرمانگی ضروری است که مشاور موکل را از مخاطرات عدم افشاء هویت تأمین کننده مالی که می تواند منجر به تعارض منافع شود آگاه سازد.^{۹۷}

۵-۴- درخواست قرار تأمین هزینه‌ها

یکی از موضوعات مورد توجه خواننده نگرانی از ناتوانی خواهان نسبت به پرداخت هزینه‌های داوری متحمل شده به وی خواهد بود. برای رفع این نگرانی خواننده حق دارد از دیوان داوری قرار تأمین هزینه‌ها درخواست نماید. مشاور باید توجه داشته باشد که صرف وجود قرارداد «تی پی اف» به تنهایی نباید به عنوان ناتوانی خواهان تلقی و به طور خودکار منجر به درخواست قرار تأمین هزینه‌ها شود. این رویکردی است که دیوان‌های داوری در داوری سرمایه‌گذار-دولت اتخاذ کرده‌اند. در پرونده شرکت یوروگاز و شرکت منابع بلمانت علیه جمهوری اسلواکی، دیوان داوری به صراحت بیان داشت: «دشواری‌های مالی و «تی پی اف» (که به یک شیوه رایج تبدیل شده است) ضرورتاً به خودی خود نشانگر شرایط استثنایی نیستند تا این امر را توجیه کند که قرار تأمین هزینه‌ها به نفع خواننده صادر شود».^{۹۸} در پرونده شرکت نقره امریکای جنوبی علیه بولیوی، دیوان داوری درخواست قرار تأمین هزینه‌ها خواننده را به دلیل عدم وجود شرایط استثنایی مورد نیاز برای صدور قرار رد نمود.^{۹۹} موکل باید به مسئولیت احتمالی خود متعاقب صدور قرار تأمین هزینه‌ها توجه نماید، به ویژه اگر این موضوع در قرارداد «تی پی اف» پیش‌بینی نشده باشد.^{۱۰۰}

نتیجه

علیرغم بحث و اختلاف نظر در خصوص معنای «تی پی اف» نهایتاً تعریف ذیل مورد پذیرش قرار گرفت:

۹۷- نک: 2013, 78. Trusz, 2013, 1655; Levy,

98- EuroGas Inc. And Belmont Resources Inc. v. Slovak Republic, Ibid, Procedural Order No. 3, 23 June 2015.

99- South American Silver Limited v. The Plurinational State of Bolivia , UNCITRAL, PCA Case No. 2013-15, Procedural Order No. 10, 11 January 2016, At 81; RSM Production Corporation v. St. Lucia, ICSID Case No ARB/12/10, Decision on Saint Lucia's Request for Suspension or Discontinuance of Proceedings, 8 April 2015, at 67.

۱۰۰- به‌رغم مزایای فراوان «تی پی اف»، نگرانی‌هایی نیز در خصوص استفاده از آن وجود دارد. نگرانی عمده در ارتباط با «تی پی اف» بی‌توجهی به چالش‌های اساسی پیش روی آن است. این مفهوم جدید همانند هر پدیده مشابه با چالش‌های جدی مواجه است و بی‌توجهی به این چالش‌ها می‌تواند نهاد موفق داوری را تهدید نماید. چالش‌های اساسی پیش روی این نهاد عبارتند از: اعتبار و جایگاه «تی پی اف»، ضرورت تنظیم آن، تعارض منافع، افشاء اطلاعات، جبران هزینه‌ها و درخواست قرار تأمین هزینه‌ها. بررسی این چالش‌ها خود نیازمند مقاله مستقل است. نک: بهیمی و اسدی، ۱۴۰۰، ۹۶.

روشی است که در آن یک طرف غیر مرتبط با دعوا تمام یا بخشی از هزینه‌های داوری یکی از طرفین را که در اغلب موارد خواهان است تأمین می‌کند. تأمین‌کننده مالی در ادامه براساس یک درصد توافق شده از عواید رأی، یک مبلغ تعیین شده، یا ترکیبی از این دو، درصد یا مبلغ توافق شده خود را دریافت می‌کند. در صورتی که رأی به ضرر خواهان صادر شده باشد سرمایه‌گذاری شخص تأمین‌کننده مالی با شکست مواجه شده است. از چهار عامل اصلی زیر به‌عنوان عوامل افزایش سریع تقاضا برای «تی پی اف» نام برده می‌شود: یک: امکان طرح دعوا برای اشخاصی که در حالت عادی نمی‌توانند دعوای خود را پیگیری نمایند؛ دو: امکان پیگیری دعوای توسط تعداد زیادی از شرکت‌ها با امکان تسهیم ریسک و حفظ جریان نقدی کافی برای ادامه فعالیت تجاری؛ سه: تقاضا برای «تی پی اف» به‌عنوان تأمین مالی شرکتی؛ و چهار: عدم اطمینان و نگرانی بازار بعد از بحران مالی جهانی سال ۲۰۰۸ و ترغیب بسیاری از سرمایه‌گذاران به سرمایه‌گذاری‌هایی که به شکل مستقیم به بازارهای مالی شکننده و غیرقابل پیش‌بینی مربوط نباشند، یا تحت تأثیر این بازارها قرار نگیرند.

با وجود اینکه در حال حاضر دو کشور سنگاپور و هنگ‌کنگ اقدام به قانون‌گذاری در خصوص «تی پی اف» نموده‌اند، اما فقدان قانون به معنای غیرقانونی بودن این نهاد در سایر کشورها نیست. در حالی که استرالیا، بریتانیا و ایالات متحده آمریکا اکنون دارای بازار تثبیت شده تأمین مالی دعوای حقوقی در نظر گرفته می‌شوند، این شیوه عملی همچنان در حوزه‌های قضایی دیگر (برای مثال کانادا، چین، اروپا و امریکای جنوبی) در حال رشد است. «تی پی اف» به‌عنوان مهم‌ترین عامل توسعه داوری بین‌المللی در سطح جهان طی سال‌های آینده معرفی شده است. هرچقدر بستر و زمینه برای امکان استفاده گسترده‌تر از این نهاد فراهم گردد، تأثیر مستقیم آن توسعه داوری است. البته این تأثیر مثبت منوط به توجه به چالش‌های اساسی پیرامون آن می‌باشد. «تی پی اف» همان‌گونه که می‌تواند باعث توسعه داوری شود، بی‌توجهی به چالش‌های اساسی آن یک تهدید جدی برای اعتبار داوری محسوب می‌گردد. نگرانی اصلی امکان استفاده بی‌قید و شرط از این پدیده است. در این مرحله شاید مهم‌ترین اقدام شناسایی چالش‌های اساسی و پاسخ به آن‌هاست. هرگونه غفلت و بی‌توجهی و استفاده بدون چارچوب از «تی پی اف» نه تنها موجب توسعه داوری نمی‌شود بلکه چالش‌هایی برای اعتبار داوری در دنیا و مشکلاتی برای شناسایی و اجرای آرا در کشورهای مختلف ایجاد خواهد نمود.

ملاحظات اخلاقی: موارد مربوط به اخلاق در پژوهش و نیز امانتداری در استناد به متون و ارجاعات مقاله تماماً رعایت گردیده است.

تعارض منافع: تعارض منافع در این مقاله وجود ندارد.

تأمین اعتبار پژوهش: این پژوهش بدون تأمین اعتبار مالی نگارش یافته است.

منابع

فارسی

- بهمنی، محمدعلی و اسدی، محمدمهدی، ۱۴۰۰، چالش‌های اساسی تأمین مالی داوری بین‌المللی توسط شخص ثالث، پژوهش حقوق خصوصی، شماره ۳۴.

لاتین

کتاب‌ها و مقاله‌ها

- Affaki, Georges, 2013, “A financing is a financing is a financing”, in Third-party Funding in International Arbitration, Cremades, Bernardo M., Dimolitsa, Antonias (eds), ICC.
- Alison, Biscaro, Alexa, 2020, “Disputes funding in the COVID-19 pandemic environment”, International arbitration report, Issue 14.
- Allen, Daniel, Kanamaru, Yuko, 2021, “The Third Party Litigation Funding Law Review: Japan”, Law Review.
- Bajaj, Gitanjali, Yang, Ernest, Chan, Queenie, 2020, “Third-Party Funding in the Asia-Pacific Region”, Global Arbitration Review.
- Bench Nieuwveld, Lisa, Shannon Sahani, Victoria, 2017, Third-Party Funding in International Arbitration, Second Edition, Kluwer Law International.
- Besson, Sébastien, Rigozzi, Antonio, Schaffstein, Silja, 2019, “Switzerland: Delos Guide to Arbitration Places (GAP)”, Delos Dispute Resolution.
- Betts, Megan, Kasiora, Evanthia, 2020, “The Impact of the COVID-19 Pandemic on Third Party Funding and Security for Costs in International Commercial Arbitration”, Kluwer Arbitration Blog; FitzGerald.
- Bloomberg Philanthropies Press Release, 2015, Bloomberg Philanthropies & the Bill & Melinda Gates Foundation Launch Anti-Tobacco Trade Litigation Fund.
- Boolieris, Eva, 2015, Third- Party Funding: The Effect of The Growing Third-Party Funding Industry in International Arbitration on New Zealand, Victoria University of Wellington.
- Bowman, Clive, Hurford, Kate, Khouri, Susanna, 2011, “Third Party Funding in International Commercial and Treaty Arbitration - a Panacea or a Plague? A Discussion of the Risks and Benefits of Third Party Funding”, Transnational Dispute Management, Volume 8.
- Burford Capital, Business Solutions.
- Choi, Maria, 2016, “Third-Party Funders in International Arbitration: A Case for Protecting Communication Made in Order to Finance Arbitration”, The Georgetown Journal of Legal Ethics, Vol. 29, Issue 4.
- Clanchy, James, 2016, “Third Party Funding in Arbitration: breaking down barriers and building bridges”, Croat. Arbit. Yearb. Vol. 23.
- Cosar, Utku, 2018, “Turkey”, in Handbook on Third-Party Funding in International

Arbitration, Pitkowitz, Nikolaus (Editor) , JURIS.

- Cremades, Bernardo M., 2011, “Third Party Litigation Funding: Investing in Arbitration”, Transnational Dispute Management (TDM) , Vol.8, Issue4.
- De Nova, Giorgio, 2019, “The impact of a Litigation Funding Agreement on Commercial International Arbitration with seat in Italy”, Rivista dell’Arbitrato.
- Derains, Yves, 2013, “Foreword”, in Third-Party Funding in International Arbitration”, Cremades, Bernardo M., Dimolitsa, Antonias (eds) , International Chamber of Commerce (ICC).
- DeStefano, Michele M, 2012, “Non- Lawyers Influencing Lawyers: Too Many Cooks in the Kitchen or Stone Soup”, Fordham Law Review, Volume 80, Issue 6.
- Eken, Can, 2021, “Analysis of Third-Party Funding within the Islamic Framework”, Transnational Dispute Management (TDM).
- éLvy ,Laurent , Bonna ,égRis,2013, “Third-party funding: Disclosure, joinder and impact on arbitral proceedings”, in Third-party Funding in International Arbitration , Cremades , Bernardo M., Dimolitsa, Antonias (eds) , ICC.
- Frignati, Valentina, 2016, “Ethical implications of third-party funding in international arbitration”, Arbitration International, Volume 32, Issue 3.
- Fritzsche, Matt, 2021, “How COVID-19 has impacted the UK’s claims and disputes landscape”, EY, 19 Apr 2021, https://www.ey.com/en_uk/assurance/how-covid-19-impacts-the-claims-and-disputes-landscape.
- Fuchs, Arne, Richman, Lisa, 2020, “The Arbitration Agreement and Arbitrability, Third-party Funding in International Arbitration: A Comparative Analysis”, in Klausegger, Klein, Kremsehner, et al (eds) , Austrian Yearbook on International Arbitration 2020, Manz’sche Verlags-und Universitätsbuchhandlung.
- Goldsmith, Aren, Melchionda, Lorenzo, 2016, “The ICC’s Guidance Note on Disclosure and Third-Party Funding: A Step in the Right Direction”, Kluwer Arbitration Blog.
- Government Perspectives on Investor-State Dispute Settlement: a progress report, 2012, OECD.
- Haeri, Hussein, Huelmo, Clàudia Baró, Gasparotti, Giacomo, 2021, “Third-Party Funding in International Arbitration”, Global Arbitration Review.
- Handbook on Third-Party Funding in International Arbitration, The TPF Handbook, Pitkowitz,Nikolaus (Editor) ,2018, Juris.
- Harfouche, Roula, Searby, James, 2013, “Third-Party Funding: Incentives and Outcomes”, Global Arbitration Review.
- Hendel, Clifford J, 2010, “Third Party Funding”, Spain arbitration review: revista del Club Español del Arbitraje.
- Hendrix, Glenn P., 2018, “United States General”, in Handbook on Third-Party Funding in International Arbitration, Pitkowitz, Nikolaus (Editor) , JURIS.
- Honlet, Jean-Christophe, 2015, “Recent decisions on third-party funding in investment arbitration”, ICSID Review, Volum30, Issue3.
- Investor-State Disputes: Prevention and Alternatives to Arbitration, 2010, UNCTAD.
- Jackson, Rupert, (Lord Justice Jackson) , 2009, “Review of Civil Litigation Costs -

Final Report”.

- Jin, Liyu Denning, 2018, “Commercial Arbitration: Know How (China) ”, Global Arbitration Review.
- Jones, Doug, 2008, “Third-Party Funding of Arbitration”, paper given at Hot Topics in International Arbitration at SJ Berwin, London.
- Kalicki, Jean E., Endicott, Amy, Giraldo-Carrillo, Natalia, 2012, “Third-Party Funding in Arbitration: Innovation and Limits in Self-Regulation (Part 1 of 2) ”, Kluwer Arbitration Blog.
- Kamnani, Pranav V, Kaushal, Aastha, 2020, “Regulation of Third Party Funding of Arbitration in India: The Road Not Taken”, Indian Journal of Arbitration Law, Issue 2.
- Kaplan ,Charles, 2013, “Third-party Funding in International Arbitration Issues for Counsel in Third-Party Funding in International Arbitration”, Cremades, Bernardo M, Dimolitsa, Antonias (eds) , International Chamber of Commerce (ICC).
- Lamm, Carolyn B., Hellbeck, Eckhard R., 2013, “Third-Party Fundin in Investor-State Arbitration Introduction and Overview”, in Third-Party Funding in International Arbitration, Cremades , Bernardo M. , Dimolitsa, Antonias (eds) ,International Chamber of Commerce (ICC).
- Landon, Tanya, Schramm, Dorothee, 2022, “Trends in International Arbitration: The Fallout from COVID-19”, Pharmaceutical Technology, Volume 46, Issue 7.
- Levy, Laurent, Bonnan, Regis,2013, “Third-Party Funding Disclosure, Joinder and Impact on Arbitral Proceedings”, in Third-Party Funding in International Arbitration, Cremades , Bernardo M. , Dimolitsa, Antonias (eds) ; International Chamber of Commerce (ICC).
- Lindeman ,Ralph,2010, “Third-Party Investors Offer New funding Source for Major Commercial Lawsuits”, Bureau of National Affairs (BNA) Daily Report for Executives, Vol. 0, No. 42.
- Litigation finance, What is litigation funding?, <https://associationoflitigationfunders.com/litigation-finance/>.
- Michou, Isabelle, Pic, Pierre, Mohammad, Yasmin, 2017, “Third-Party Funding-the French Perspective”, in Vannin Capital: Funding in Focus, Issue 5.
- Nagelmueller, Mauritius, 2017, “Dispute Finance for Sovereigns in WTO Disputes-Access to Justice for Developing Countries”, International Economic Law and Policy Blog.
- Osmanoglu, Burcu, 2015, “Third-Party Funding in International Commercial Arbitration and Arbitrator Conflict of Interest” , Journal of International Arbitration, Volume 32, Issue 3.
- Pardau, Stuart L., 2011, “Alternative Litigation Financing: Perils and Opportunities”, UC Davis Business Law Journal, Vol. 12, Issue 1.
- Raconteur Media, 2010, “Raconteur on Legal Efficiency”, The Times (Supplement).
- Report of the ICCA-Queen Mary Task Force on Third- Party Funding in International Arbitration, the ICCA Reports,2018, No. 4, Published by the International Council for Commercial Arbitration.
- Rogers, Catherine A., 2014, Ethics in International Arbitration, Oxford University Press.

- Rogers, James, Townsend, Matthew, 2016, "CIETAC Hong Kong Consults on Draft Guidelines on Third Party Funding", Kluwer Arbitration Blog.
- Rowles-Davies, Nick, 2014, Third Party Litigation Funding, Oxford University Press.
- Scherer, Maxi, Goldsmith, Aren, Flechet, Camille, 2012, "Third Party Funding in International Arbitration in Europe: Part I: Funders' Perspectives", International Business Law Journal, No2.
- Sebok, Anthony, 2018, "Sources of Attorneys Duties to Third Parties in the Litigation Funding Context", in Handbook on Third-Party Funding in International Arbitration, Pitkowitz, Nikolaus (Editor), JURIS.
- Seidel, Selvyn, 2012, "Investing in Commercial Claims Nutshell Primer", Fulbrook Management LLC, Revising for 3rd Edition.
- Seidel, Selvyn, 2012, "The Lawyer's "Duty-to-Know & Duty-to-Tell" in Third Party Funding: A Time to Recognise & Respect these Obligations", Fulbrook Capital Management, LLC.
- Seidel, Selvyn, 2011, "The Third Man, the European Lawyer", Fulbrook Capital Management, LLC.
- Shannon, Victoria, 2015, "Harmonizing Third-Party Litigation Funding Regulation", Cardozo Law Review.
- Shannon Sahani, Victoria, 2016, "Judging Third-Party Funding", UCLA Law Review, Vol.63.
- Sim, Christine, 2018, "Third Party Funding in Asia: whose duty to disclose?", Kluwer Arbitration Blog.
- Smith, Mick, Wesolowski, Antonio, 2017, "Mechanics of Third-Party Funding Agreements: A Funder's Perspective", in Third-Party Funding in International Arbitration, Bench Nieuwveld, Lisa, Shannon Sahani, Victoria, Kluwer Law International, Second Edition.
- Steinitz, Maya, 2011, "Whose Claim Is This Anyway? Third-Party Litigation Funding", Minnesota Law Review Vol. 95, No. 4.
- Storm, Roy, 2017, "Litigation Finance, Sure. Litigation Insurance? UK Broker Seeks US Sales", the American Lawyer Daily.
- Third-Party Litigation Funding Law Review, 2017, Perrin, Leslie (Editor), First Edition, law reviews.
- Trusz, Jennifer A., 2013, "Full Disclosure? Conflicts of Interest Arising from Third-Party Funding in International Commercial Arbitration", Georgetown law journal, Vol. 101, Issue 6.
- Turner, Nicholas, 2019, "Hong Kong to allow third party arbitration funding from 1 February", Pinsent Masons.
- Van Boom, Willem H., 2011, "Third-Party Financing in International Investment Arbitration", (Online), professorvanboom.
- Von Goeler, Jonas, 2016, Third-Party Funding in International Arbitration and Its Impact on Procedure, Kluwer Law International.

پرونده‌ها

- Bar Council of India v. A.K. Balaji, AIR 2018 SC 1382, [35].

- Crystallex International Corporation v. Bolivarian Republic of Venezuela, ICSID Case No ARB (AF) /11/2.
- EuroGas Inc. and Belmont Resources Inc. v. Slovak Republic, Ibid, Procedural Order No. 3, 23 June 2015.
- Excalibur Ventures LLC v. Texas Keystone & Ors [2016] EWCA Civ 1144, [31].
- Gore v. Justice Corporation Pty Ltd (2002) 119 FCR 429.
- Persona Digital Telephony Limited and another v. The Minister for Public Enterprise, Ireland and Others [2017] IESC 27.
- Philip Morris Brands Sàrl, Philip Morris Products S.A. and Abal Hermanos S.A. v. Oriental Republic of Uruguay, ICSID Case No. ARB/10/7, ICSID Case No. ARB/10/7.
- RSM Production Corporation v. Grenada, ICSID Case No. ARB/05/14.
- RSM Production Corporation v. St. Lucia, ICSID Case No ARB/12/10.
- South American Silver Limited v. The Plurinational State of Bolivia, UNCITRAL, PCA Case No. 2013-15.
- SPV Osus Limited v. HSBC Institutional Trust Services (Ireland) Limited & Ors [2018] IESC 44.

قوانین

- ABA, Commission on Ethics 20/20, Informational Report to the House of Delegates, 2012.
- Arbitration and Mediation Legislation (third party funding) (amendment) ordinance 2017.
- Association of the Bar of the City of New York Committee on Professional Ethics Formal Opinion 2011-2: Third Party Litigation Financing, 01 June 2011.
- Bar Council of India Rules 1975.
- British Columbia International Commercial Arbitration Act, RSBC 1996.
- CCFTA, 5 February 2019.
- CIETAC HKAC, “Guidelines for Third Party Funding in Arbitration”, 23 May 2016.
- CIETAC International Investment Arbitration Rule, Sept 12, 2017.
- Civil Law (Amendment) Act 2017.
- European Union’s proposal for Investment Protection and Resolution of Investment Disputes under TTIP, dated 12 November 2015.
- EUSIPA, 21 November 2019.
- EVFTA (draft) , January 2016.
- Government Perspectives on Investor-State Dispute Settlement: a progress report, OECD, 2012.
- IBA Guidelines on Conflicts of Interest in International Arbitration, Adopted by resolution of the IBA Council on Thursday 23 October 2014.
- ICC Note to Parties and Arbitral Tribunals on the Conduct of the Arbitration under the ICC Rules of Arbitration, 01 January 2021, p. 6, at para. 27; Goldsmith, 2016.
- Investor-State Disputes: Prevention and Alternatives to Arbitration, UNCTAD, 2010.
- SIAC Investment Arbitration Rules, 2017.
- SI Arb Guidelines for Third Party Funders, Singapore Institute of Arbitrators, 18 May 2017.
- SIAC, Practice Note, Administered Cases under the arbitration rules of the Singapore International Arbitration Center, On Arbitrator Conduct in Cases Involving External Funding, PN—01/17, Mar. 31, 2017.
- Singapore Legal Profession (Professional Conduct) Rules 2015.
- Recommendations regarding the existence of third-party funding in arbitrations administered by CAM-CCBC, AR 18/2016, 20 July 2016.

Legal Civilization

No.14- Spring 2023

ISSN : 2873-1841
ISSN : 2873-1922

The Actions of International Organizations and Protection of Children's Rights in the Conditions Caused by the Epidemic of Covid-19

Mostafa Fazaeli, Sakineh Rezaie

Factors of Violence in the Family from the Perspective of the Qur'an

Ali Mohammadi Jorkoyeh

Third-Party Funding in International Arbitration (TPF)

Mohammad Mahdi Asadi

A Comparative Study of the Approach of Islamic Jurisprudence and Humanitarian Law in Supporting the Rights of Children in War

Meisam Norouzi, Mehdi Eskandari Khoshguo, Sanaz Abolghasemi

Alternative Challenges of Criminal Prosecution in Iran and United States of America

Amin Amirian Farsani

Principles and Rules Governing Stock Exchange Transactions

Sayyed Ali Ghaemmanesh

Examining the Difference between Muslim and Infidel Rights with the Issue of Human Dignity

Shaghayegh Amerian, Mohammadreza Keikha

A Deliberation in Iran's Criminal and Legislative Policy towards the Disgrace of the Defendants; with a Look at Jurisprudence and International Documents

Ali Paidarfard, Javad Naderi ooj Boghzi, Ahmadreza Emtehani

A look at the Ownership of Immaterial and Non-Intellectual Property in Iranian Law

Maryam Taheri Sarteshnizi

Re-exploring the Jurisprudential Foundations of Unilateral Contract and the Contract for Abra' in Jurisprudence of Islamic Religions

Morteza Rahimi, Ali Mahmoodi Kakooni

Iran's Legislative Criminal Policy Regarding the Violation of Citizen's Rights by the Cyber Police

Mohammad Khorshidi Athar

Criticism and Evaluation of Criminal Policy (Preventive) against Administrative Corruption in Iran's Criminal System

Rostam Ali Akbari, Saeid Ahmadi, Eraj Morvati, Behnam Karimi

Differential Criminal Policy of the Armed Forces of the Islamic Republic of Iran and the United States of America in Crimes Against Public Security and Peace

Yasser Shakeri